

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXV. — Wydana i rozesłana dnia 17 lipca 1884.

114.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 14 lipca 1884, tyczące się wykonania ustawy o opodatkowaniu wyrobu gorzałki i połączonego z nim wyrobu drożdży stałych.

Ku wykonaniu ustawy z dnia 27 czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 72), zmienionej ustawą z dnia 19 maja 1884 (Dz. u. p. Nr. 63), wydają się na zasadzie Artykułu III a względnie §. 102 tejże ustawy, w porozumieniu z król. węgierskiem ministerstwem skarbu następujące przepisy we względzie opodatkowania wyrobu gorzałki i połączonego z nim wyrobu drożdży stałych:

§. 1.

Do §. 2 ustawy.

Wyrób gorzałki uwolniony od podatku.

Wyrób gorzałki uwolniony od podatku, dozwolony będzie nadal w obrębie, w którym ma obowiązywać ustawa o podatku od gorzałki, tylko w tych krajach, w których obecnie jest dozwolony; w krajach zaś tych dozwolony będzie i nadal tylko osobom wyrabiającym gorzałkę z istot własnej produkcyi na własny użytek, jakoteż dla swoich domowników i sług, którzy u nich stołują się i mieszkają, ale nie trudniącym się ani handlem płynami wyskokowemi, ani przedażą cząstkową lub wyszynkiem tychże, ani rektyfikacją gorzałki i wyskoku gorzałczanego na cudzy rachunek, albo też wyrabianiem rosolisów, likworów i innych płynów, rozmaitemi innemi istotami zaprawionych.

Największa ilość gorzałki, której wyrobienie w ciągu jednego roku bez opłaty podatku dozwolone być może, pozostaje również taka sama, mianowicie: 56 litrów, a dla Dalmacyi, Tyrolu i Vorarlbergu 112 litrów. Przez gorzałkę rozumieć się tu będzie jak dotychczas podług Dodatku do § 14 ustawy o podatku

konsumcyjnym z roku 1829 ten wyrób, który podług podziałki alkoholometru 40-dzielnego okazuje mniej niż 22 stopnie, to jest podług podziałki alkoholometru studzielnego mniej niż 55 stopni.

Przeto np. ilość alkoholu, zawarta w 40 litrach gorzałki wyrobionej bez opłaty podatku, nie powinna dochodzić aż do 22 stopni hektolitrowych (litrów) alkoholu.

Moc obowiązująca zatrzymują nadal także inne rozporządzenia, dotyczące się wyrobu gorzałki bez opłaty podatku, mianowicie zaś rozporządzenia dekretu izby nadwornej z dnia 23 września 1835, tudzież przepisy rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 23 lipca 1856 (Dz. u. p. 1856 Nr. 142) dla Tyrolu i Vorarlbergu i rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 21 grudnia 1879 Załączka II dla Dalmacyi.

Zaprowadzają się tylko następujące zmiany:

1. Władza skarbowa krajowa zmienić może dla całego swego okręgu albo dla niektórych części tegoż termin, aż do którego podawane być ma corocznie uwiadomienie o korzystaniu z pozwolenia na wyrób gorzałki bez opłaty podatku, z uwzględnieniem stosunków, w których bywa wyrabiana.

Postanowioną jednak zmianę ogłosić należy wcześniej.

2. Ilość gorzałki wolną od podatku, na rok jeden dozwoloną, wyrabiać należy zwyczajnie jednym ciągiem, pędząc w nim gorzałkę dzień w dzień z wyjątkiem tylko niedziel i innych świąt. Jeżeli jednak kto do wyrobu ilości gorzałki wolnej od podatku użyć chce dwóch lub więcej rodzajów istót, którymi w jednym i tym samym czasie rozrządzać nie może, wyznaczony być może dla każdego rodzaju surowców osobny okres do pędzenia gorzałki z przerwami tylko w niedziele i inne święta.

O ile tego potrzeba, można też pozwolić, aby gorzałka wyrabiana była bez opłaty podatku z wytłoczyn winnych w dwóch lub trzech okresach, z istót mącznych w dwóch a z lagru winnego w trzech okresach tego samego roku.

3. Nikomu nie wolno wyrabiać gorzałki bez opłaty podatku po za obrębem domu i gruntów, które posiada a względnie, gdzie gospodaruje.

4. Ulgi, niektórym okolicom gorskim Styryi i Karyntyi, co się tyczy uwiadomienia o wyrobie gorzałki bez opłaty podatku i kontroli nad nim, poczynione wyjątkowo dekretem izby nadwornej z dnia 19 grudnia 1838, l. 49590 a względnie rozporządzeniem ministerstwa skarbu z dnia 11 grudnia 1849, l. 23299, pozostawiają się jeszcze tymczasowo z tem postanowieniem, że okres, w którym wolno wyrabiać gorzałkę bez opłaty podatku, nie może trwać dłużej niż dwa miesiące w roku. Wszakże każdy z wyrabiających gorzałkę bez opłaty podatku pozbawiony będzie tych ulg, jeżeli ich nadużyje do wyrabiania bez opłaty podatku większej ilości gorzałki niż mu jest pozwolone, albo do innego pokrzywdzenia skarbu państwa.

§. 2.

Do §. 3 ustawy.

A. Wywóz płynu wyskokowego pędzonego za zwrotem podatku.

Co się tyczy wywozu za zwrotem podatku takiego płynu wyskokowego pędzonego, który nie jest osłodzony, w tej mierze obowiązują przepisy rozporządzeń ministerstwa skarbu z dnia 5 grudnia 1870, 30 kwietnia 1871 i 26 października 1871 (Dz. u. p. 1870 Nr. 139, 1871 Nr. 32 i 130), tudzież odnośny przepis

l. 6 rozporządzenia z dnia 12 czerwca 1875 (Dz. u. p. 1875 Nr. 91), jakoteż przepisy rozporządzenia z dnia 2 lutego 1880 Dz. u. p. 1880 Nr. 13).

Tylko do kwoty podatku konsumcyjnego, według tych przepisów wy mierzonego, doliczyć jeszcze należy 10 od sta teźże za zniknięcie powstałe przez osadzenie się, transport itp.

B. Wywóz likworu za zwrotem podatku.

Przepisy rozporządzeń powyższych (A) stósowane będą także do wywozu likworu (płynu wysokowego pędzonego ale osłodzonego) za zwrotem podatku, jednakowoż z następującymi zmianami:

1. Pozwolenie do wywożenia likworu za linią cłową z prawem żądania zwrotu podatku, udzielane będzie tylko fabrykantom likworu.

2. Gdy się wysyła w beczułkach, powinny one mieścić w sobie najmniej 25 litrów. Gdy się zaś wysyła we flaszkach, każda wysyłka zawierać musi flaszki tego samego kształtu i wielkości po $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$ lub 1 litrze, albo też więcej całych litrów.

3. Fabrykant likworu złożyć ma w urzędzie ekspedującym okazy flaszek, w których zamierza wywieźć likwor.

Na każdej flasce okazowej przypieczętowane być musi oznaczenie pisemne pojemności.

4. Flaszki napełnione likworem, należące do tej samej posyłki, najmniej 25 litrów zawierającej, zapakowane być powinny w pakach lub koszach, które dałyby się urzędownie zamknąć w sposób zupełnie ubezpieczający.

Wyjmują się tylko te przypadki, w których zamiast zamknięcia pak, dozwolone jest zamknięcie miejsca ładunku, koleją żelazną lub parowcem, przewożonego.

5. Płyn deklarowany jako likwor, powinien być czysty i słodki i zawierać w sobie najmniej 30 od sta alkoholu. Jeżeli smak płynu każe wątpić, czy jest tyleż odsetków alkoholu, wezwać należy biegłych do przekonania się o tem.

6. W deklaracyi wywozu można nie podać odsetków alkoholu i sumy stopni alkoholu.

Ilość likworu wywożonego we flaszkach oznaczyć należy przez podanie ilości i pojemności flaszek, np. 100 flaszek po $\frac{1}{4}$ litra, 50 flaszek litrowych, 25 flaszek 2-litrowych.

7. Zwrot podatku liczyć się będzie od likworu wywożonego w beczułkach lub flaszkach po 4 centy od litra.

Za ilość mniejszą niż 25 litrów nie zwraca się podatku, czy ilość ta jest całą wysyłką czy tylko częścią wysyłki.

Flaszki, których pojemność wynosi więcej niż $\frac{1}{4}$ litra lecz mniej niż $\frac{1}{2}$ litra, albo więcej niż $\frac{1}{2}$ litra lecz mniej niż 1 litr, albo więcej niż 1 litr ale mniej niż 2 litry, policzone będą za $\frac{1}{4}$ litra a względnie za $\frac{1}{2}$ litra i za 1 litr.

Także wtedy, gdy flaszki mają więcej niż 2 litry pojemności, ułamki litra nie biorą się w rachunek.

§. 3.

Do §. 4 ustawy.

Zwrot podatku od gorzałki użytej do wyrobu pewnych fabrykatów.

Pozwala się tymczasowo, aby od gorzałki przeznaczonej do wyrobu octanu ołowiowego, ateri siarczanego, chloroformu i piorunianu rtęci, zwracany był podatek i w tej mierze, stanowi się co następuje:

I. Zwrót od gorzałki do wyrobu octanu ołowiowego.

1. Pozwolenie zwracania podatku od gorzałki przeznaczonej do wyrobu octanu ołowiowego, udzielane będzie każdemu fabrykantowi, octan ołowiowy wyrabiającemu, który

- a) używa do wyrobienia go octu z gorzałki tylko własnej produkcji;
- b) nie był karany ani za przemytnictwo ani za ciężkie przekroczenie defraudacyjne przeciwko przepisom, tyczącym się postępowania opłatnego, ani też nie był uwolniony tylko z braku dowodów prawnych, i który nadto
- c) utrzymuje podług przepisów książki handlowe i przemysłowe i zobowiąże się pozwolić każdego czasu czynnikom skarbowym przejrzeć te książki, tudzież wchodzić do wyrobni i składu zapasów, ile razy tego zażądają w celu ocenienia zapasów gorzałki, octu i octanu ołowiowego i porównania ich z książkami.

2. Pozwolenia tego (1) udzielać będzie na prośbę fabrykanta octanu ołowiowego Władza skarbowa I instancyi *), w której okręgu rządowym znajduje się fabryka octanu ołowiowego, zawsze na przeciąg jednego roku.

Fabrykanci octanu ołowiowego winni w prośbach o przyzwolenie na zwrót podatku, wyrazić w stopniach hektolitrowych (litrach) alkoholu ilość alkoholu, której w ciągu roku, na który przyzwolenie zwrotu podatków ma być wydane, prawdopodobnie do fabrykacji potrzebować będą i którą uczynić mają niezdatną do picia.

Władze skarbowe I instancyi obowiązane są przed wydaniem pozwolenia zasięgnąć wyjaśnienia w izbie handlowo-przemysłowej, w której okręgu znajduje się przedsiębiorstwo, czy wyrób odbywa się istotnie fabrycznie i czy podana w prośbie fabrykanta prawdopodobnie potrzebna ilość alkoholu odpowiada rozmiarom fabrykacji.

Gdyby izba handlowa przemysłowa uznała, że stosownie do rozmiarów fabrykacji, dostateczną jest ilość alkoholu mniejsza od tej, którą podał fabrykant, wydać należy pozwolenie tylko na tę mniejszą ilość.

3. Pozwalać się będzie na zwrót podatku tylko od gorzałki, mającej najwięcej 50 stopni alkoholu i najwięcej od 30 stopni hektolitrowych alkoholu na wyrób każdych 100 kilogramów octanu ołowiowego.

4. Gorzałka przeznaczona do wyrobu octanu ołowiowego, uczyniona być musi przed użyciem niezdatną do picia a to w obecności dwóch czynników skarbowych, za pomocą zaprawy, której fabrykant octanu ołowiowego dostarczyć musi własnym kosztem.

Zaprawą tą ma być albo najmniej 80 gramów kamfory albo najmniej 160 gramów olejku smołowego zwierzęcego na 1 hektolitr gorzałki.

Fabrykant octanu ołowiowego, chcąc wyskok, użyty do wyrobu octanu ołowiowego z zastrzeżeniem zwrotu podatku, uczynić niezdatnym do picia, postąpić sobie może według własnego wyboru, także biorąc na 1 hektolitr wyskoku, mający najmniej 80 stopni alkoholu, 3 hektolitry wody i 1 hektolitr octu, zawierającego 6% kwasu i dodając do mieszaniny jedną czterdziestą ($\frac{1}{40}$ %) na sto części wyskoku, a więc na 1 hektolitr wyskoku 25 centymetrów sześciennych, surowego oleju zwierzęcego, wyraźnie surowego, t. j. *oleum animale fœtidum*, zwanego także

*) Władzami skarbowymi I instancyi do opodatkowania gorzałki są: w Górnej Austrii, Salzburgu, Szląsku, Bukowinie, Istrii, Gorycyi i Gradysee inspektorowie skarbowi i inspektorowie skarbowi starsi, w Karyntyi i Krainie dyrekeye skarbowe, w innych krajach dyrekeye skarbowe powiatowe.

oleum cornu cervi crudum lub fœtidum (a nie oleju Dippla — *Oleum Dippeli* lub *cornu cervi rectificatum*).

Również i tego środka do zakażenia wysokoku dostarczyć ma fabrykant octanu ołowiowego własnym kosztem. Olej zwierzęcy surowy nabywać trzeba, jeżeli władza skarbowa krajowa tak zarządzi, w ekonomacie tejże Władzy. Wykonawcy Władzy skarbowej upoważnieni są trzymać pod zamknięciem urzędowym surowy olej zwierzęcy do zakażenia wysokoku dostarczony i brać z niego próbki do przekonania się, czy ma takie własności, jakie mieć powinien.

5. Fabrykant octanu ołowiowego obowiązany jest zapisywać osobno dla kontroli podatkowej

- a) ilość i odsetki alkoholu gorzałki, którą uczyniono niezdatną do picia,
- b) ilość wyrobu octanu ołowiowego i
- c) odbył tegoż octanu ołowiowego i zapiski te pokazywać czynnikom skarbowym na każde żądanie.

Również dozwalać ma bez oporu czynnikom skarbowym porównywania tych zapisków z jego książkami przemysłowemi i handlowemi.

6. Do zaprawiania gorzałki w sposób, aby była niezdatną do picia, fabrykant octanu ołowiowego umieścić ma w wyrobni własną kadź, mającą najmniej 6 hektolitrów pojemności i oznajmić o tem kontrolorowi powiatowemu, aby została urzędownie wymierzona i ocechowana.

W kadzi tej zrobiony będzie znak, do którego dochodzić ma 5 hektolitrów plynu, a jeżeli kadź ma więcej niż 6 hektolitrów pojemności, także jeszcze znaki po nad pierwszym, 5 hektolitrowym, aż do których dochodzić ma ilość gorzałki, która każdym razem ma być uczyniona niezdatną do picia.

Atoli po nad znakiem najwyższym musi być w kadzi jeszcze tyle wolnego miejsca, ile potrzeba na dodanie środka przeistaczającego i pomięszanie go z gorzałką w razie, gdyby ilość gorzałki, którą się ma przeistoczyć, dochodziła do tego najwyższego znaku.

7. Nie wolno wlewać na raz do przeistoczenia mniej gorzałki niż 5 hektolitrów.

Ilość wysokoku, zawierającego najmniej 80 stopni alkoholu, która ma być naraz użyta do zakażenia za pomocą octu i surowego oleju zwierzęcego, wynosić powinna nie mniej niż 2 hektolitry.

Do uskutecznienia tego zakażenia, fabrykant octanu ołowiowego postawić ma w wyrobni własną kadź dostatecznej wielkości i uwiadomić o tem urzędnika kierującego kontrolą podatkową, celem wymierzenia jej i oznaczenia. Wysokości tej kadzi, do których dochodzić ma wysokok do zakażenia przeznaczony i mięszanina jej z octem i wodą, będą urzędownie sprawdzone i ocechowane.

8. Fabrykant octanu ołowiowego obowiązany jest podać za każdym razem do kontrolora powiatowego, w którego okręgu nadzorczym znajduje się fabryka octanu ołowiowego, oświadczenie w dwóch egzemplarzach podług dołączonego wzoru Nr. 1 napisane, oznajmiające, ile gorzałki (ilość wysokoku) przeznaczona z domaganiem się zwrotu podatku do wyrobu octanu ołowiowego a przeto do uprzedniego przeistoczenia.

Wzór Nr. 1.

Na podstawie tego oświadczenia, dwaj urzędnicy skarbowi sprawdzą ilość i odsetki alkoholu gorzałki (wysokoku) w kadzi, w której ma być uczyniona niezdatną do picia (l. 6 i 7).

Jeżeli nie będą mieli nic do zarzucenia, zarządzą, aby w ich obecności dodano do gorzałki (wysokoku) środek przeistaczający w przepisany stosunku i

aby go z nią należycie wymięszano. Następnie wpiszą w obudwu egzemplarzach oświadczenia, ile gorzałki znaleźli i ile w niej odsetków alkoholu, potwierdzając zarazem iż ją uczyniono niezdatną do picia.

Jeden egzemplarz oświadczenia (unikat), opatrzony tem potwierdzeniem i rzeczonym wywodem, doręczony będzie fabrykantowi octanu ołowiowego jako środek do uzasadnienia żądania, aby podatek konsumcyjny był mu zwrócony i dołączony być ma jako dowód do zapisków pod l. 5 zarządzonych. Drugi egzemplarz odesła niezwłocznie kontrolor powiatowy do Władzy skarbowej I instancyi.

9. Gdyby siedziba urzędowa jednego lub obudwu czynników skarbowych, mających wykonać czynność urzędową w przepisie powyższym l. 8 wzmiankowaną, nie znajdowała się w miejscu wyrobu octanu ołowiowego, przedsiębiorca wyrobu obowiązany jest złożyć w kasie rządowej, która będzie mu wskazana, jezdne dla jednego lub dla obudwu czynników skarbowych.

10. Wypłacenie zwrotu podatku konsumcyjnego zarządza Władza skarbowa I instancyi półrocznie, w miarę ilości gorzałki do wyrobu octanu ołowiowego rzeczywiście użytej, podług przepisu preistoczonej, tudzież jej odsetków alkoholu.

W tym celu kontrolor powiatowy zamykać będzie co pół roku zapiski pod l. 5 przepisane, porównawszy je poprzednio z książkami handlowemi i przemysłowemi fabrykanta i łącznie z oświadczeniami (unikatami), służącemi za dowody, przedstawiać je będzie Władzy skarbowej I instancyi.

Gdyby oświadczenia te wykazywały większą ilość gorzałki (wysokoku) od zużytej w zeszłym półroczu do wyrobu octanu ołowiowego, natenczas kontrolor powiatowy zanotuje w rejestrze zapisków, na najbliższe półrocze przygotowanym, obok pozycyi przeniesionej, że i jaka ilość gorzałki (wysokoku) i o ilu odsetkach alkoholu pozostała do użycia.

II. Zwrot od gorzałki do wyrobu eteru siarczanego i chloroformu.

1. Wyskok przeznaczony do wyrobu eteru siarczanego i chloroformu, powinien zawierać najmniej 80 stopni wysokoku i przed użyciem trzeba go w obecności dwóch wykonawców Władzy skarbowej uczynić niezdatnym do picia (zakazić) przez zaprawienie go środkiem, którego fabrykant dostarczyć ma własnym kosztem.

Do tego celu użyć należy na każdy hektolitr wysokoku najmniej 25 centymetrów sześciennych surowego oleju zwierzęcego, mającego własności w dziale poprzedzającym I, l. 4 wzmiankowane.

Pod względem nabywania tego środka do zakażania, jakoteż pod względem upoważnienia wykonawców Władzy skarbowej do trzymania go pod zamknięciem urzędowym i brania z niego próbek, obowiązują mają także przepisy zawarte w dziale I, l. 4.

2. W prośbie o pozwolenie, aby podatek był zwracany, podać ma fabrykant średnią ilość wysokoku potrzebnego do wyrobu każdych 100 kilogramów eteru siarczanego lub chloroformu.

Za ilość największą przyjmować się będzie na każde 100 kilogramów eteru siarczanego najwięcej 193 stopni hektolitrowych a na każde 100 kilogramów chloroformu najwięcej 130 stopni hektolitrowych wysokoku.

Podatek zwracany być może tylko od tej ilości, którą fabrykant poda jako potrzebną, gdyby zaś podał większą niż ustanowiona jako największa, tylko od tej ostatniej.

3. W fabryce eteru siarczanego lub chloroformu, mającej prawo do zwrotu podatku, nie wolno ustawiać żadnego przyrządu do rektyfikacyi wysokoku.

4. Zresztą do fabrykantów eteru siarczanego i chloroformu, stosowane być mają odpowiednio prawidła działu I, tyczące się zwrotu podatku od gorzałki do wyrobu octanu ołowiowego.

III. Zwrót od gorzałki do wyrobu piorunianu rtęci.

1. Gorzałka przeznaczona do wyrobu piorunianu rtęci powinna mieć najmniej 88 stopni alkoholu i powinna być uczyniona przed użyciem, w obecności dwóch podwładnych Władzy skarbowej, niezdatna do picia (przeistoczona) za pomocą przymieszki, której fabrykant piorunianu rtęci dostarczyć ma własnym kosztem.

Celem przeistoczenia przymieszkać należy pięć od sta wysokoku drzewnego.

Za środek do przeistoczenia używać wolno tylko takiego wysokoku drzewnego, który był badany, uznany został za zdatny a od przyniesienia do fabryki aż do chwili przymieszania zostawał ciągle pod zamknięciem urzędowym.

Badać go będą znawcy, przeznaczeni do tego przez c. k. Władzę skarbową, kosztem fabrykanta piorunianu rtęci, wykonywać zaś winni badanie podług dołączonej instrukcyi.

2. Do tego zbadania dwaj podwładni Władzy skarbowej wziąć mają w obecności strony z każdej posyłki wysokoku drzewnego do fabryki nadchodzącej, która ma być zaraz potem urzędownie zamknięta, próbkę w ilości 500 centymetrów sześciennych ($\frac{1}{2}$ litra) i tę, pieczęcią urzędową i pieczęcią strony opatrzoną, posłać do szkoły głównej technicznej, przeznaczonej do zajmowania się badaniem.

Dopiero po nadejściu wyводу badania, potwierdzającego, że wyskok drzewny ma odpowiednie własności, wolno wysokoku drzewnego, pod zamknięciem urzędowym będącego, użyć do przeistoczenia.

3. Ilość gorzałki, najmniej 88 stopni alkoholu liczącej, która ma być wyskokiem drzewnym na raz przeistoczona, wynosić może najmniej dwa hektolitry.

Celem wykonania tego przeistoczenia, fabrykant piorunianu rtęci umieścić ma w lokalu fabrykacyi własną kadź dostatecznej wielkości i uwiadomić o tem kontrolora powiatowego straży skarbowej, iżby została urzędownie wymierzona i ocechowana. W kadzi tej wymierzone będą urzędownie wysokości, do których ma dojść gorzałka sama, do przeistoczenia przeznaczona i mieszanina tejże z wyskokiem drzewnym.

4. Fabrykant podać winien w prośbie o pozwolenie na zwrót podatku, średnią ilość alkoholu, potrzebną do wyrobu każdego kilogramu piorunianu rtęci.

Za ilość nieprzekraczalną przyjmuje się najwięcej dziesięć stopni hektolitrowych gorzałki do wyrobu jednego kilogramu piorunianu rtęci.

W pozwoleniu na zwrót podatku nie wolno przekroczyć ilości, którą fabrykant poda jako potrzebną, lub powyższej nieprzekraczalnej, gdyby podał większą.

5. W fabryce piorunianu rtęci, mającej prawo do zwrotu podatku od gorzałki, nie wolno ustawiać przyrządu do rektyfikacyi wysokoku.

6. Zresztą postanowienia działu I, tyczące się zwrotu podatku od gorzałki do wyrobu octanu ołowiowego, stosowane być mają odpowiednio także do fabrykantów piorunianu rtęci, roszczyjących sobie prawo do zwrotu podatku od gorzałki, użytej do fabrykacyi tego towaru.

Instrukcja do badania wyskoku drzewnego.

W badaniu wyskoku chodzi o rozpoznanie następujących własności:

1. ciężaru gatunkowego,
2. punktu wrzenia,
3. łatwości mieszania się z wodą,
4. łatwości mieszania się z ługiem sodowym,
5. zdolności przyjęcia bromu.

Do 1. Ciężar gatunkowy wyskoku drzewnego nie powinien wynosić więcej nad 0·840, t. j. tęgosc jego, którą zbadać trzeba 100częściowym sprawdzonym alkoholometrem, po zredukowaniu do temperatury normalnej 12 stopni Reaumura, nie ma wynosić mniej niż 88%.

Do 2. Gdy się destyluje 100 centymetrów sześciennych wyskoku drzewnego, powinno w ciepłocie aż do 60 stopni Reaumura, przejść najmniej 90 centymetrów sześciennych. Celem sprawdzenia, czy wyskok ma tę własność, trzeba odmierzyć 100 centymetrów sześciennych wyskoku drzewnego w naczyniu szklanem, podzielonem na stopnie, obejmujące po 10 centymetrów sześciennych, wlać do alembika i tu ogrzewać.

Przez zatyczkę alembika wpuszczony jest aż do środka alembika ciepłomierz podający stopnie ciepłoty od 58 aż do 62 stopni Reaumura. Przez drugi otwór zatyczki przechodzi rurka szklana, która tworzącą się w alembiku parę przeprowadza do tak zwanego chłodnika Liebiga a stąd, zgęszczony napowrót wyskok drzewny, do podzielonego na stopnie naczynia szklanego.

Do 3. Wyskok drzewny zmieszany z wodą, powinien zostać czystym, lub co najwięcej, zabarwić się słabo opalowo.

W celu sprawdzenia tej jego własności, trzeba nalać do naczynia szklanego na stopnie podzielonego (jak do 2), 20 centymetrów sześciennych wyskoku drzewnego i tyleż wody, i skłócić.

Do 4. Wyskok drzewny nie powinien mieszać się zupełnie z ługiem sodowym.

Celem sprawdzenia tej jego własności, trzeba się postarać o ług sodowy, któregooby ciężar gatunkowy wynosił podług uwierzytelnionego urządzenie areometru 1·3.

Do naczynia szklanego, podzielonego na stopnie (jak do 2), wlewa się 20 centymetrów sześciennych do tego ługu sodowego i 10 centymetrów sześciennych wyskoku drzewnego i kłóci.

Po niejakiem czasie jeszcze najmniej 1 centymetr sześcienny wyskoku drzewnego nierozpuszczonego powinien zebrać się po nad resztą płynu.

Znacek zrobiony w naczyniu szklanem poniżej kreski, oznaczającej 30 centymetrów sześciennych, ułatwia dokładne ocenienie ilości nierozpuszczonej.

Do 5. Wyskok drzewny powinien odbarwiać pewną ilość rozczyń bromu, który przed przymieszaniem wyskoku drzewnego ma żywą czerwono-brunatną barwę.

Celem przekonania się o tej własności, trzeba sporządzić rozczyń bromu, biorąc jedną część bromu i 80 części 50procentowego kwasu octowego.

Wlewa się potem do bańki szklanej 10 centymetrów sześciennych wyskoku drzewnego i 20 centymetrów sześciennych wody i kłóci, nakoniec dodaje się 20 centymetrów sześciennych owego rozczyń bromu, w skutek czego mieszanina stać się powinna lezbarwną lub tylko żółtawo zabarwioną.

§. 4.

Do §§. 13 i 18 ustawy.

I. Przystawianie przyrządów do wyrobu; zachowywanie w zakładzie gorzelnianym przyrządów i naczyń nienależących do fabrykacyi.

1. Ponieważ §. 13 ustawy zawiera postanowienia ogólne, zasadnicze, przeto, jak się samo przez się rozumie, powinien być stosowany także w gorzelniach opłacających podatek podług wyrobu.

Zatem i w tych także gorzelniach nie wolno używać, np. tak zwanych toków (Aufsatzkranz).

2. Wypożyczanie przyrządów do pędzenia celem wyrabiania gorzałki jest dozwolone. Atoli właściciel przyrządu do pędzenia winien dopełnić obowiązku, który wkłada na niego §. 14 ustawy (uwiadomienie o zamierzonym wyniesieniu) a ten, który ma używać pożyczonego przyrządu do pędzenia, obowiązkiem, które ustawa o opodatkowaniu gorzałki w ogóle wkłada na wyrabiających gorzałkę.

II. Wydawanie co miesiąc ceduł na podatek od gorzałki.

Przedsiębiorcy gorzelnii wydawać mają po upływie każdego miesiąca czynnikom skarbowym nadzór nad wyrobem gorzałki sprawującym, ceduły na podatek od gorzałki z tegoż miesiąca do sprawdzenia rachunków.

Na żądanie czynniki skarbowe dawać im będą potwierdzenia odbioru, zawierające istotne szczegóły ceduł.

§. 5.

Do §. 24 ustawy.

Uгода tycząca się podatku gorzałki.

We względzie dozwolonego wymierzania i opłacania podatku konsumcyjnego od wyrobu gorzałki na podstawie ugody, rozporządza się co następuje:

I.

W gorzelniach, używających nie więcej jak dwóch przyrządów do pędzenia a to z bezpośredniem ogniskiem, który nie ma innych części składowych, tylko jeden alembik, miészadło, hełm, flasze do chłodzenia, węzownice do chłodzenia lub proste rury do chłodzenia i rurę łączącą pomiędzy hełmem a oziębialnikiem, a których alembiki mają razem nie więcej jak cztery hektolitry pojemności, jeżeli ich przedsiębiorcami są właściciele gruntu i do wyrobu gorzałki używają tylko owoców własnej produkcji albo wytłoczyn winogronowych i drożdży winnych z własnego zbioru, tudzież jagód albo korzeni, lub też innych owoców dziko rosnących.

1. Uгода zawarta być może z pojedynczymi przedsiębiorcami takich gorzelnii, albo z ogółem wszystkich przedsiębiorców znajdujących się w gminie, albo też z gminą za przedsiębiorców.

2. Okres czasu, w ciągu którego ugoda ma obowiązywać, oznaczyć należy tak, aby obejmował tylko tę część roku, w której gorzałka ma się rzeczywiście wyrabiać. Przeto, jeżeli gorzałka wyrabiana być ma w rozmaitych częściach roku nie łączących się z sobą, zawrzeć należy osobną ugodę co do każdego pojedynczego okresu.

3. Przedsiębiorca gorzelni, chcący opłacać podatek od gorzałki w granicach pozwolenia ustawowego na zasadzie ugody, najpóźniej na dni 14 przed rozpoczęciem się okresu na wyrób gorzałki przeznaczonego, zawiadomić ma ustnie lub pisemnie oddział straży skarbowej, w której okręgu nadzorczym leży jego gorzelnia:

- a) o swoim nazwisku i mieszkaniu;
- b) o miejscu i numerze konskrypcyjnym domu, w którym gorzałka ma być wyrabiana;
- c) o lokalu przeznaczonym na wyrób gorzałki;
- d) o jakości przyrządu do pędzenia, pojemności alembika i okoliczności, czy przyrząd do pędzenia jest już urzędownie ocechowany;
- e) o okresie czasu, w którym gorzałka ma być wyrabiana;
- f) o rodzaju istot przeznaczonych do wyrobu gorzałki, jakoteż ilości tych istot w hektolitrach.

Ze względu na szczególne stosunki Władza skarbowa krajowa może skrócić powyższy 14dniowy termin do wniesienia zawiadomienia.

Gdy przedsiębiorca gorzelni ma w tej samej gorzelni więcej niż dwa przyrządy do pędzenia tego rodzaju, który w §. 24 l. I ustawy jest wzmiankowany, nie stoi to na przeszkodzie zawarciu ugody, jeżeli przedsiębiorca używa tylko dwóch przyrządów do pędzenia tego rodzaju, który w przerzeczonym przepisie ustawowym jest określony, a wszystkie inne przyrządy do pędzenia w jego posiadaniu będące, znajdują się pod bezpiecznem zamknięciem urzędowem.

Jeżeli przedsiębiorca gorzelni używa tylko jednego przyrządu do pędzenia prostego składu powyżej opisanego, alembik jego może mieć 4 hektolitry pojemności.

4. Przepis powyższy (l. 3) odnosi się także do tych przypadków, w których wspólną ugodę zawierają wszyscy producenci gorzałki w gminie. Podać należy także i tę okoliczność, że zamierzonym jest zawarcie wspólnej ugody.

5. Okres czasu przeznaczony na wyrób gorzałki podać należy w dniach, wymieniając dzień pierwszy i ostatni.

Okres ten nie powinien być dłuższy niż potrzeba do przetworzenia oznajmionej ilości i rodzaju surowców ze względu na jakość przyrządu do pędzenia a względnie dwóch przyrządów do pędzenia i na zwykłe w kraju postępowanie.

Przy zawieraniu ugody z gminą bierze się na uwagę wszystkie przyrządy do pędzenia w gminie będące a ugodą objęte, podług ich jakości i wielkości.

6. W skutek uwiadomienia pod 3 wzmiankowanego, rodzaj przyrządu do pędzenia będzie zbadany, pojemność alembika wymierzona i przyrząd do pędzenia urzędownie ocechowany. Zarazem sprawdzi się urzędownie, czy gorzelnia należy do tych gorzelni, które mogą być przypuszczone do opłacenia podatku od gorzałki na zasadzie ugody.

Wypadek tej czynności urzędowej spisany będzie w wywodzie oględzin i powinien być podpisany przez przedsiębiorcę gorzelni lub jego pełnomocnika, a gdyby jeden lub drugi nie umiał pisać, przez dwóch świadków bezstronnych.

Jeżeli już i tak w ciągu ostatnich trzech lat pojemność była wymierzona a przyrząd do pędzenia był urzędownie ocechowany i na czas ugody nie ma nastąpić zmiana, ponowne spisanie wyvodu może być zaniechane.

7. Rokowanie w przedmiocie ugody dopiero wtedy zamknąć się powinno, gdy uwiadomienie co do ilości surowców może być sprawdzone bądź przez bezpośrednie oznaczenie tejże ilości, bądź też na podstawie pewnych przedmiotowych oznak, np. co do wytłoczyn winnych podług urodzaju winogron.

8. Celem urzędowego wymierzenia ryczałtu ugodnego pomnożyć należy przez siebie następujące ilości:

- a) Ilość surowca odpowiednią przyrządowi do pędzenia i pospolitej w miejscu fabrykacyi, która stosownie do rodzaju surowca może być przetworzona w jednym dniu;
- b) wydajność alkoholu z 1 hektolitra surowca wyrażoną w stopniach hektolitrowych podług alkoholometru 100dzielnego,
- c) ilość dni pędzenia gorzałki,
- d) stopę podatkową po 11 centów od każdego stopnia hektolitrowego alkoholu.

9. Ugody zawierane będą tylko pod tym warunkiem, że:

- a) dopóki ugoda nie upłynie, nie będzie się używać ani więcej ani innego przyrządu do pędzenia, tylko oznajmionego do ugody i wziętego w rachunek, że nie będą przetwarzane żadne inne istoty, tylko oznajmione, co do których ustawa pozwala zawrzeć ugody względem podatku od gorzałki, i że w ogólności ruch gorzelni nie będzie zwiększony ponad zakres w ugodzie umówiony, tudzież że
- b) Władzom skarbowym i czynnikom skarbowym wolno będzie, ile razy uznają to za stosowne, zwiedzać i rewidować gorzelnię z zachowaniem odnośnych przepisów, a po upływie czasu fabrykacyi ugody objętego, uczynić przyrząd do pędzenia nieużywalnym w taki sposób, aby pomimo tego, alembik mógł być przydatnym do innych celów.

10. Odstąpienie od zasad ugody, jeżeliby ułatwiało wyrób większej ilości alkoholu niż w ugodzie postanowiono, karane będzie jako defraudacya w stosunku do możliwej nadwyżki wyrobu.

Jeżeli odstąpienie od zasad ugody jest tego rodzaju, że przez to gorzelnia przestaje należeć do rzędu gorzelni, które mogą być przypuszczone do zawarcia ugody, postąpić należy podług przepisów karnych ustawy o opodatkowaniu gorzałki, tyjących się ryczałtowego oznaczenia tego podatku.

Nadto, w tym ostatnim przypadku kontrakt tyjący się ugody uznać należy za uchylony, podczas gdy w innych przypadkach odstąpienia od zasad ugody Władza skarbową I instancyi ma prawo uznać kontrakt ugodny za uchylony lub pozostawić mu moc obowiązującą.

11. Umówioną kwotę opłaty ugodnej zapłacić należy zanim się rozpocznie okres czasu na wyrób gorzałki przeznaczony, w urzędzie do jej odebrania upoważnionym, za potwierdzeniem odbioru. Gdy zaś okres ten obejmuje dwa lub więcej miesięcy, należytość zapłacona być ma z góry w tyłuż ratach miesięcznych równych, jeżeli przedsiębiorca gorzelni nie woli zapłacić raczej od razu z góry całą należytość ugodną.

W razie niezapłacenia należytości w czasie właściwym, Władza skarbową I instancyi uznać może kontrakt tyjący się ugody za rozwiązany.

12. Jeśli w czasie, w którym ugoda obowiązuje, zajdzie okoliczność przypadkowa, w skutku której zmniejszy się wyrób gorzałki w ugodzie zapowiedziany, nie zmienia to postanowień kontraktu ugodowego.

Atoli, jeżeli zdarzenie nieprzewidziane nie pozwoli zgoła wyrabiać gorzałki w całym okresie na to przeznaczonym, kwota ugodna za ten okres przypadająca będzie zwrócona a względnie odpisana pod warunkiem, że jeszcze przed rozpoczęciem się tego okresu czasu, Władza skarbową I instancyi będzie pisemnie uwiadomiona o zajściu przeszkody.

13. W przedmiocie każdej ugody spisać należy protokół wolny od stępla w dwóch egzemplarzach, który zawierać powinien:

- a) Wymienienie osób, z którymi zawiera się ugodę oddzielnie lub solidarnie i zasady ugody (l. 3, 4, 5 i 6),
- b) umówioną kwotę ugodną,
- c) postanowienia wzmiankowane pod liczbami 9, 10, 11 i 12. .

Zatwierdzanie ugód należy do Władzy skarbowej I instancyi.

Jeden egzemplarz protokołu ugody, opatrzony formułą zatwierdzającą a zastępujący miejsce kontraktu, wydać należy przedsiębiorcy gorzelni, a jeśli ugoda jest zawarta z gminą, przełożonemu gminy.

II.

W gorzelniach należących do I, których przedsiębiorcy używają do wyrobu gorzałki wytłoczn winogronowych własnego zbioru.

1. Tym przedsiębiorcom, którzy do wyrobu gorzałki używają wytłoczn winogronowych w miarę jak je mają do rozrządzenia przez ściąganie młodego wina i nie chcą zawrzeć ugody na zasadzie postanowień zawartych w dziale I paragrafu niniejszego, może być uczynione ułatwienie tego rodzaju, że wolno im będzie zawrzeć ugodę na więcej peryodów nie łączących się z sobą, dozwalającą oznajmiać w miarę potrzeby te peryody do wyrobu gorzałki przeznaczone.

Jednakowoż żaden z tych peryodów, wyjąwszy ostatni, nie może trwać krócej jak dwa dni; ostatni peryod może trwać tylko dzień jeden.

Podczas przerw w fabrykacji pomiędzy jednym peryodem a drugim przyrząd do pędzenia będzie urzędownie zamknięty.

Całkowity czas, w którym te peryody przypadają, oznaczy Władza skarbową krajową ze względem na tę okoliczność, kiedy młode wino bywa zwykle ściągane.

2. Przedsiębiorcy ci (1) obowiązani są wygotować uwiadomienie pod I, 3 przepisane, podać w nim szczegóły pod *a, b, d i f* wzmiankowane, tudzież okoliczność, czy zamierzają pędzić gorzałkę tylko od 6 godziny zrana do 6 godziny wieczór, czyli też przez całe 24 godziny, t. j. we dnie i w nocy, i wniesć to uwiadomienie w terminie tamże wyznaczonym lub przez c. k. Władzę skarbową krajową skróconym. Czas, w którym gorzałka ma być wyrabiana, wolno przedsiębiorcom tym oznaczyć w przybliżeniu np. w miesiącu listopadzie, grudniu itp.

3. Sumę ryczałtową ugodną wymierzać należy przedsiębiorcom pod 1 wzmiankowanym tylko za każde dwa dni lub za każdy jeden dzień i ze względem na tę okoliczność, czy pędzenie będzie się odbywało tylko od 6 godziny zrana do 6 godziny wieczór, czy też we dnie i w nocy to jest przez 24 godziny dziennie.

4. Każdy peryod, w którym pędzenie ma się odbywać w ciągu okresu na który ugoda została zawartą (1), winien przedsiębiorca na 24 godziny wprzód oznajmić ustnie lub pisemnie oddziałowi straży skarbowej, któremu kontrola nad gorzelnią jest poruczona.

Każde takie oznajmienie zapisać winien czynnik skarbowy w arkuszu oznajmień do kontraktu ugody należącym. W tym celu strona ma za każdym razem okazać czynnikowi skarbowemu arkusz oznajmień.

Używanie przyrządu do pędzenia bez poprzedniego oznajmienia i zapisania tego w arkuszu oznajmień uważane będzie za uszczerbek dla skarbu.

5. Kwotę ryczałtową przypadającą za każdy oznajmiony peryod pędzenia gorzałki, wymierzoną za dwa dni lub według okoliczności za jeden dzień, opłacić winien przedsiębiorca jednocześnie z wniesieniem oznajmienia, jeżeli czynnik skarbowy do odbioru pieniędzy przeznaczony i oddział straży skarbowej, do którego trzeba wnosić oznajmienia, znajdują się w tem samym miejscu. Jeżeli tak nie jest, można kwotę ugodną zapłacić w urzędzie do jej odebrania upoważnionym, później, lecz trzeba to uczynić najpóźniej w 8 dni po upływie miesiąca, w którym była wyznaczona.

O zamiarze zapłacenia później trzeba przy wniesieniu każdego oznajmienia uwiadomić czynnika skarbowego, który okoliczność tę zanotuje w arkuszu oznajmień i zarazem uwiadomi o oznajmieniu czynnika przeznaczonego do odbioru podatku.

6. Zresztą ugody, tyjące się wyrobu gorzałki z wyłoczyn winogronowych własnego zbioru, podlegają także przepisom w dziale I zamieszczonym, o ile te nie zostały w części zmienione przepisami powyżej w dziale II pod 1 aż do 5 podanemi.

III.

W gorzelniach, w których przetwarzane są istoty mączne, jeżeli używają tylko jednego przyrządu do pędzenia, mianowicie przyrządu z bezpośredniem ogniskiem, który nie ma innych części składowych tylko jeden alembik najwięcej o 2 hektolitrach pojemności, mięszadło, hełm, flasze do chłodzenia, wężownicę do chłodzenia lub proste rury do chłodzenia i rurę łączącą pomiędzy hełmem a oziębialnikiem i nadto czynią zadość warunkom §. 52 i jeżeli przedsiębiorcami są rolnicy, którzy dla tego trudnią się wyrobem gorzałki, aby otrzymywać brahę na paszę dla swego bydła, a to tylko na tę kampanią, która przypada w okresie ośmiomiesięcznym, zaczynającym się we wrześniu, październiku lub listopadzie.

1. Ugoda tyająca się używania robót mącznych zawarta być może tylko z każdym z osobna rolnikiem.

2. Okres ugody trzeba tak oznaczyć, ażeby obejmował tylko fabrykacją ośmiomiesięczną poczynającą się we wrześniu, październiku lub listopadzie.

Gdyby ruch gorzelnii miał być otwarty jeszcze później jak w listopadzie, okres ten będzie liczony od listopada.

3. Rolnik, który chce korzystać z wolności opłacania sposobem ugodnym podatku od gorzałki wyrabianej z istot mącznych, winien najpóźniej na cztery

tygodnie przed rozpoczęciem fabrykacyi uwiadomić ustnie lub pisemnie oddział straży skarbowej, w której okręgu nadzorczym leży jego gorzelnia, o szczegółach wzmiankowanych w dziale I lit *a*, *b*, *c* i *d*, tudzież o ilości i pojemności naczyń do fermentacyi, jakoteż naczyń przeznaczonych do wyrobu drożdży stałych i o tem, czy rzeczony naczynia są już urzędownie ocechowane.

Termin ten może Władza skarbowa I instancyi odpowiednio skrócić, jeżeli wywód oględzin, tyczący się przetwarzania istot mącznych i większa w takim razie praca czynników nadzorczych może być w krótszym czasie bez zarzutu dokonana.

Co się tyczy naczyń do fermentacyi, które mają być używane, nadmienia się jeszcze w myśl §. 52 ustawy:

a) Wszystkie naczynia, które mają być używane, powinny być urzędownie ocechowane i wymierzone.

b) Do przyrządzenia i umieszczenia zacieru nie wolno używać więcej jak trzech kadzi, których ogólna pojemność nie powinna przenosić trzy razy wziętej wydajności dziennej przyrządu do pędzenia, oznaczonej według §. 48 ustawy.

Ta wydajność dzienna wynosi dla przyrządów do pędzenia owego rodzaju, który w §. 21 l. II ustawy jest wzmiankowany trzy razy wziętą pojemność alembika zmniejszoną o 20 od sta.

Gdy więc np. alembik przyrządu do pędzenia ma 150 litrów pojemności, pojemność ogólna owych trzech kadzi do fermentacyi nie powinna wynosić więcej jak trzy razy po 360 litrów, t. j. 1080 litrów.

c) Przyrządzanie zacieru aż do przeniesienia na przyrząd do pędzenia odbywać się musi w tych samych naczyniach i zacier, który wyfermentował, przeniesić trzeba bezpośrednio z tych naczyń na przyrząd do pędzenia.

d) Gdy się wyrabia drożdże sztuczne, żadne z naczyń do tego przeznaczonych nie powinno mieć większej pojemności nad dziesiątą część pojemności kadzi do fermentacyi a wszystkie razem większej nad dziesiątą część ogólnej pojemności wszystkich kadzi do fermentacyi.

4. Jednocześnie z uwiadomieniem l. 3 winien przedsiębiorca, chcący sposobem ugodowym opłacać podatek od gorzałki wyrabianej z istot mącznych, złożyć poświadczenie zwierzchności gminnej, jako rzeczywiście jest rolnikiem, tudzież że ma bydło, które musi utrzymywać i ile. Poświadczenie to trzeba dołączyć do protokołu ugody.

5. W skutek uwiadomienia pod 3 wzmiankowanego zbadana będzie jakość przyrządu do pędzenia i pojemność alembika, tudzież pojemność naczyń zacierowych, jakoteż naczyń przeznaczonych do wyrobu drożdży stałych, gdyby były i przyrząd do pędzenia, jakoteż przeznaczone naczynia zacierowe i drożdżowe zostaną urzędownie ocechowane.

Zresztą postąpić należy podług działu I, l. 6, ustęp 2 i 3 tego paragrafu.

6. Jednocześnie z wniesieniem uwiadomienia pod 3 wzmiankowanego, przedsiębiorcy gorzelnicy oznaczyć mają pojedyncze peryody, w których zamierzają wyrabiać gorzałkę z istot mącznych w ciągu przerzeczonego okresu ośmiomiesięcznego (l. 2) za opłatą podatku sposobem ugody.

Przedsiębiorcom gorzelnicy, którzyby tego nie mogli uczynić, pozwala się donieść naprzód tylko to, w których miesiącach i tygodniach i w których dniach każdego tygodnia gorzałka będzie wyrabiana (zacier będzie pędzony).

Można także pozwolić, aby przedsiębiorca podawał uwiadomienia najmniej na 24 godzin przed każdym z osobna peryodem na wyrabianie gorzałki przeznaczonym.

Wykonawcy kontroli skarbowej do dozoru nad gorzelniami ustanowieni, winni za każdą bytnością w gorzelnii przekonywać się o tem, czy przyrząd do pędzenia nie był używany do wyrobu gorzałki w innych peryodach prócz tych, które z góry oznajmiono lub które oznajmiano każde z osobna. Ażeby takiemu nadużyciu zapobiedz, przyrząd do pędzenia będzie urzędownie zamykany na cały ten czas, na który wyrób gorzałki nie był oznajmiony.

7. Ugoda może być zawarta w ten sposób, że

- a) albo kwota ugodna, przypadająca za każdy z osobna peryod, w którym według uwiadomienia przedsiębiorcy gorzelnii w ciągu ośmiomiesięcznego okresu gorzałka ma być wyrabiana, z góry będzie oznaczona, albo
- b) w ten sposób, że bez oznaczenia ilości dni fabrykacyi, w których gorzałka w ciągu ośmiomiesięcznego okresu ma być wyrabiana, ustanowiony będzie podług zasad niżej (l. 8, lit. a, b i d) podanych, ryczałt ugodny za każdy w szczególności dzień fabrykacyi z włożeniem na przedsiębiorcę obowiązku, aby o każdym zamierzonym w tym okresie pędzeniu oznajmiał i zarazem donosił jak długi peryod na to przeznacza.

Każdy taki peryod liczyć trzeba w całych dniach i z wyjątkiem ostatniego w przeznaczonym ośmiomiesięcznym okresie, powinien obejmować najmniej dwa dni bezpośrednio po sobie następujące a oznajmić go trzeba na 24 godziny wprzód oddziałowi straży skarbowej, w którego okręgu nadzorczym gorzelnia leży.

Każde takie oznajmienie zapisać winien czynnik skarbowy w arkuszu oznajmień do kontraktu ugody należącym.

W tym celu strona ma za każdym razem okazać czynnikowi skarbowemu arkusz oznajmień.

8. Celem urzędowego wymierzania ryczałtu ugodnego pomnożyć trzeba przez siebie następujące wielkości:

- a) ilość zacieru odpowiednią wielkości przyrządu do pędzenia i pospolitej w miejscu fabrykacyi, która może być przetworzona w jednym dniu;
- b) wydajność alkoholu z jednego hektolitra zacieru, wyrażoną w stopniach hektolitrowych podług 100dzielnego alkoholometru;
- c) ilość dni pędzenia gorzałki;
- d) stopę podatkową po 11 centów od każdego stopnia hektolitrowego alkoholu.

9. We względzie płacenia zawarowanego ryczałtu obowiązują przepisy zawarte w dziale I, l. 11.

Ułatwienie w płaceniu ryczałtu, przyzwolone w dziale II, l. 5 przedsiębiorcom wyrabiającym gorzałkę z wytłoczonym winnych, może być pod temi samemi warunkami stosowane do przedsiębiorców tych gorzelnii, którzy w każdym z osobna przypadku (l. 6) oznajmniają o zamierzonym wyrobie gorzałki z istot mącznych.

10. Zresztą ugody dotyczące się wyrobu gorzałki z istot mącznych podlegają także przepisom w dziale I paragrafu niniejszego pod l. 9, 10, 12 i 13 zamieszczonym, a tylko co do l. 9, lit. a nadmieniam się jeszcze, że w ciągu okresu ugody nie wolno używać żadnych innych naczyń do zacieru i drożdży stałych prócz tych, które zostały do ugody oznajmione i w rachubę wzięte.

IV.

W gorzelniach, w których przedsiębiorcy są zarazem piwowarami i używają do wyrobu gorzałki tylko odpadków pochodzących z własnej produkcji piwa, wyjąwszy piwo zepsute.

1. Każdy piwowar chcący zawrzeć ugodę w przedmiocie podatku od gorzałki, którą wyrabia z przerzeczonych odpadków, uwiadomić ma pisemnie oddział straży skarbowej do nadzoru nad browarem i gorzelnią przeznaczony, o szczegółach w dziale I, l. 3, lit *a*), *b*), *c*) i *d*) wzmiankowanych, tudzież o ilości i pojemności kadzi zacierowych, jakoteż o tem, czy one są już urzędownie odcchowane.

2. W skutku tego uwiadomienia (l. 1), spisany będzie wywód urzędowy podług przepisów w dziale I, l. 6 zamieszczonych, jeżeli to nie miało miejsca w ciągu ostatnich trzech lat, albo, jeżeli po spisaniu ostatniego wyvodu zaszła zmiana w urządzeniu gorzelni.

3. Ryczałt ugodny wyznaczyć należy podług ilości piwa wyrabianego, mianowicie zaś w ten sposób, żeby od odpadków z każdych 100 hektolitrow piwa, które przedsiębiorca gorzelni w okresie ugodnym wyrobi, opodatkowany był odpowiedni wydatek alkoholu, lecz nie mniej niż 30 stopni hektolitrowych czyli litrów alkoholu podług stopy podatkowej po 11 centów za każdy stopień.

4. Przedsiębiorca gorzelni i browaru płacić ma ryczałt ugodny przy oznajmianiu każdej warki piwa, w okresie ugodnym przypadającej, w stosunku oznajmionej ilości brzezki, w tym urzędzie, w którym opłaca podatek od piwa a przeto w rzezonem oznajmieniu nadmienić ma o tem w formie uwagi, z odwołaniem się do kontraktu ugodnego.

5. Kontrakt ugodny zawiera się na trzy lata z wzajemnem zastrzeżeniem, że każda strona może go kiedykolwiek wypowiedzieć. Można go wypowiedzieć tylko pisemnie. W miesiąc po wypowiedzeniu kontrakt ugodny przestaje obowiązywać.

6. Zmniejszenie użycia odpadków browarnych do wyrobu gorzałki z jakiegokolwiek następowałoby przyczyny, nie zmienia zgoła postanowień kontraktu ugodnego.

Wszakże, gdyby przeszkoda nie dająca się odwrócić, nie pozwoliła całkiem wyrabiać gorzałki najmniej przez miesiąc, natenczas, jeżeli oddział straży skarbowej do nadzoru nad browarem i gorzelnią przeznaczony, będzie uwiadomiony pisemnie o przeszkodzie fabrykacyi, pozwoli się na uwolnienie od ryczałtu ugodnego za sprawdzony czas trwania przeszkody, o ile odpadki browarne nie zostaną później użyte do wyrobu gorzałki, lecz rzeczywiście na inny cel będą obrócone.

7. Ugody, tyczące się wyrobu gorzałki z odpadków browarnych podlegają zresztą przepisom podanym w dziale I, pod 9 i 10.

Również przepis działu I, l. 13, tyczący się protokołu w przedmiocie ugody, odnosi się także i do tych ugod. Rozumie się jednak samo przez się, że zasady ugody i ryczałt ugodny ustanowić należy podług przepisów powyższych (IV) l. 1 i 3, a przepisy podane w dziale I, l. 11 i 12 zastąpić temi, które znajdują się powyżej (IV) l. 4 i 6.

§. 6.

Do §. 25 ustawy.

I. Postanowienie przejściowe dla gorzelni rolnych, których opłatne miejsce zacieru wynosi 50 aż do 60 hektolitrów.

Te gorzelnie rolne, których opłatne miejsce zacieru wynosiło w kampanii 1883/84 ogółem nie więcej jak 60 hektolitrów i które w okresie przejściowym, w §. 25 ustawy wyznaczonym, to jest do końca sierpnia 1885, chcą opłacać podatek od gorzałki ryczałtowo, a ich opłatne miejsce zacieru wynosi wprawdzie więcej niż 50, ale nie więcej jak 60 hektolitrów, winny oświadczenie swoje w tej mierze podać na piśmie do Władzy skarbowej I instancyi najpóźniej na cztery tygodnie przed otwarciem ruchu, przypadającego na okres od 1 października 1884 aż do końca sierpnia 1885.

Oświadczenie to zawierać winno szczegóły wymienione w §. 8, II, l. 11 i trzeba dołączyć do niego dowody wyszczególnione w tymże §. 8, III, l. 12.

Dopóki przedsiębiorca gorzelni nie otrzyma rezolucyi urzędowej, uwiadamiającej go, że jego gorzelnia z opłatnem miejscem zacieru więcej niż 50 aż do 60 hektolitrów wynoszącem, może opłacać podatek sposobem ryczałtowym, nie wolno mu rozpoczynać od dnia 1 października 1884 pędzenia gorzałki z opodatkowaniem ryczałtorem podług wydajności miejsca zacieru.

Władze skarbowe I instancyi obowiązane są rozstrząsać niezwłocznie wzmiankowane oświadczenia gorzelni, zbadać załączone dowody, wydać rezolucyą i tę, czy jest odmowna czy przychylna, zakomunikować stronie jak można najrychlej.

W rezolucyi odmownej podać należy wyraźnie powody odmowy.

II. Opodatkowanie podług wyrobu bez zegaru kontrolującego.

Te gorzelnie, które przetwarzają odpadki od wyrobu wina (wytłoczyny itp.) i razem z płynem wysokowym pędzonym, wyrabiają sole kwaśne, a ponieważ nie obrały ryczałtowego oznaczenia podług wydajności przyrządu do pędzenia, opłacać mają podatek podług ilości i tęgłości wyrobu bez zegaru kontrolującego, trzymać się mają przepisów następujących:

1. Przedsiębiorca gorzelni winien najpóźniej na cztery tygodnie przed kampanią roczną, a w ciągu tejże najmniej na 14 dni nim się zacznie miesiąc, w którym ruch ma być otwarty, podać do Władzy skarbowej I instancyi w dwóch egzemplarzach opis zakładu gorzelnianego podług dołączonego wzoru Nr. 2 i wykaz przyrządów do fabrykacyi, jakoteż uwiadomienie kto jest kierownikiem ruchu.

Wzór Nr. 2.

Władza skarbowa postąpi z tem jak to w §. 31 ustawy jest przepisane.

2. We względzie ocenienia, jak długo protokół rewizyi jest ważny, zmiany w urządzeniu gorzelni, w składzie dozorców i w osobie kierownika, tudzież we względzie alkoholometrów, sakcharometrów i termometrów do użytku czynników skarbowych, stosują się przepisy §§. 63 i 64 ustawy.

3. Postępowanie opłatne zaczyna się od przeniesienia istót, do wyrobu gorzałki przeznaczonych (zacieru) na przyrząd do pędzenia.

4. We względzie oznajmienia postępowania opłatnego, zmiany tego oznajmienia i we względzie wolnej przestrzeni w oznajmionej ilości alkoholu trzymać się należy przepisów podanych w trzech pierwszych ustępach §. 66, tudzież w §§. 67 i 68 ustawy.

Oznajmienia zawierać winny szczegóły podane w §. 66, lit. *a, b, c*, ustawy, tudzież przybliżoną ilość wyrobu w stopniach hektolitrowych i przypadającą od
Wzór Nr. 13. niej kwotę podatku, wnosić je zaś trzeba ułożone podług wzoru Nr. 13.

5. Zanim oznajmienia ruchu, tyjące się opodatkowania podług ilości i tęgości wyrobu bez zegaru kontrolującego wolno będzie podać, trzeba uczynić zadość wymaganiom do opodatkowania podług wyrobu, wyszczególnionym w §. 61, III, l. 3, 4, 5, 6 i 8 ustawy.

6. Wyrób przechodzić musi bezpośrednio z oziębialnika przewodem rurowym do naczynia (zbiornika), które może być urzędownie zamknięte w sposób całkiem bezpieczny, a którego pojemność została urzędownie wymierzona i które, jeżeli nie jest metalowe, powinno być umieszczone w drugim naczyniu (zwierzchniem).

7. Przewód rurowy, służący do połączenia oziębialnika ze zbiornikiem powinien być opatrzony rurą zwierzchnią z blachy cynkowej gładkiej, niepolakierowanej, w taki sposób, ażeby pomiędzy obu rurami było ze wszystkich stron miejsce wolne, około 3 centymetry szerokości mające, i nadto powinien być zabezpieczony pieczęcią urzędową w taki sposób, aby bez jej naruszenia nie można płynu odprowadzić.

8. Zbiornik powinien mieć zwyczajnie taką pojemność, aby się w nim zmieścił prawdopodobny wyrób przynajmniej ośmiodniowego pędzenia.

Władza skarbową I instancyi może ze względu na urządzenie fabrykacyi i stosunki nadzoru żądać, aby się zaopatrzono w większe takie naczynia lub pozwolić, aby używano mniejszych.

9. Zbiornik (l. 8) wolno wypróżniać tylko w obecności czynnika skarbowego, gdy tenże zbada tak ilość wyrobu jak i odsetki alkoholu i zapisze oboje w egzemplarzu oznajmienia postępowania opłatnego, przedsiębiorcy wydanym, tudzież na grzbiecie ceduły na podatek od gorzałki.

Tak samo ma się stać wtedy, gdy naczynie przeznaczone na zbieranie wyrobu (l. 8) ma być zmienione.

Przedsiębiorca gorzelnii w §. 21, IV wzmiankowanej winien przeto uwiadomić wprzód czynnika skarbowego, przeznaczonego do bezpośredniego nadzorowania gorzelnii, o każdym wypróżnieniu i każdej zmianie zbiornika.

10. Podczas wypróżniania zbiornika trzeba przerwać destylacyę, iżby ilość wyrobu i odsetki alkoholu mogły być zbadane nieomylnie.

11. Gdy Władza skarbową I instancyi uzna za potrzebne zaprowadzić w gorzelnii nieustający nadzór urzędowy, przedsiębiorca obowiązany jest dać stosowne mieszkanie czynnikom ten nadzór sprawującym.

12. Dla zapobieżenia wątpliwości nadmieniam się jeszcze, że do tego wyjątkowego sposobu opodatkowania podług wyrobu nie odnosi się postanowienie,

według którego odsetki alkoholu wynosić mają średnio 75 stopni, lecz podatek wymierzony być ma zawsze podług rzeczywistej ilości zbadanych odsetek alkoholu.

13. Z końcem okresu miesięcznego oznajmienia, a jeżeliby ruch gorzelni miał być przed upływem tegoż na czas dłuższy wstrzymany, zaraz po wstrzymaniu ruchu, kontrolor powiatowy straży skarbowej wykona obliczenie w dwóch egzemplarzach w taki sposób, że każdą ilość wyrobu przy wypróżnieniu zbiornika zbadaną, a w hektolitrach wyrażoną, pomnoży przez jej odsetki alkoholu, otrzymane iloczyny (stopnie hektolitrowe alkoholu) zsumuje (l. 9) i obliczy podatek po 11 centów od każdego stopnia hektolitrowego alkoholu.

Gdyby kwota podatku tak obliczona, była większa lub mniejsza od opłaconej za peryod oznajmienia, postąpić należy według dwóch ostatnich ustępów §. 72 ustawy.

Jeden egzemplarz obliczenia wydaje się przedsiębiorcy gorzelni lub jego pełnomocnikowi, drugi zaś odsyła się niezwłocznie do urzędu, do którego przedsiębiorca podawać ma oznajmienie ruchu.

§. 7.

Do §§. 26, 28 i 29 ustawy.

A. Naczynia na zasadzie §. 30 ustawy bezwarunkowo i warunkowo opłatne i bezwarunkowo wolne od podatku.

B. Podgrzewacze zacierowe.

C. Przyrząd do brania próbek zaciera z przyrządu do pędzenia.

A.

Oprócz naczyń wyszczególnionych w §. 26 ustawy jako bezwarunkowo opłatne, w §. 28 ustawy jako warunkowo opłatne a w §. 29 ustawy jako wolne od podatku, uznaje się na zasadzie §. 30 ustawy:

I. Za bezwarunkowo opłatne:

Flasze przyrządu próbnego do melasu, przeznaczone na melas, który podany być ma na próbę fermentacji.

II. Za warunkowo opłatne:

1. Naczynia do gołej wody w gorzelniach używane, t. j. naczynia, do których wlewa się gołą wodę, mianowicie zaś wolny od podatku, podług przepisów o opodatkowaniu piwa, dozwolony pod pewnymi warunkami nalew zimny na wytłoczyny wyrobu piwa, wliczają się w wydajność dzienną w celu oznaczenia ryczałtu, biorąc całkowitą ich pojemność, jeżeli woda, na którą są przeznaczone, fermentuje albo zaprawiona jest fermentem np. drożdżami piwnymi, albo wyfermentowała, lub też gdy naczynia te za pomocą rynien lub rur połączone są z naczyniami fermentacyjnymi, albo z przyrządem do pędzenia lub z tamtymi i z tym.

Jeżeli nie zachodzi żaden z tych warunków, natenczas, przy przerzeczonym oznaczeniu ryczałtu, albo nie ma się względu na te naczynia, albo doliczyć je należy do kadzi przedzacierowych a względnie do kadzi do rozczynienia melasu

(§. 28, l. 3 ustawy o opodatkowaniu gorzałki) podług tego czy goła woda jest z nich wlewana do tych kadzi dla przygotowania zacieru czy nie.

2. Kadzie przedzacierowe nawet wtedy, gdy mają wydrążone ruchadło do chłodzenia wody albo są urządzone do zraszania lub opatrzone ekshaustorem albo wentylatorem nie będą zaliczone do oziębiaczy zacierowych w §. 28, l. 5 ustawy o podatku gorzałki wzmiankowanych, lecz postąpi się z nimi podług l. 3 tegoż paragrafu.

3. Bębny odśrodkowców używane w gorzelniach do wyciskania soku z buraków, tudzież zbiorniki na sok z buraków, t. j. zbiorniki, które w gorzelniach przeznaczone bywają na sok z buraków przed dodaniem fermentu i zanim się fermentacja rozpocznie, zaliczone być mają wtedy, gdy podatek od gorzałki oznaczany jest ryczałtowo, podług wydajności miejsca zacieru do kadzi przedzacierowych itp. przytoczonych w §. 28, l. 3 przerzeczonej ustawy.

4. Naczynia do rozmiękania, t. j. naczynia w których mąka kukurydzana i inne gatunki mąki bywają rozmiękane, są równie jak naczynia do maceracji (§. 28, l. 3 ustawy o opodatkowaniu gorzałki) warunkowo opłatne.

5. Naczynia czworoboczne płaskie w gorzelniach pod nazwą „chłodników do zacieru drożdżowego“ używane, w których umieszczany bywa tylko dla ochłodzenia zacier drożdżowy przed dodaniem fermentu i zanim się fermentacja wyskokowa rozpocznie, uważane będą stosownie do §. 28, l. 4 ustawy o podatku od gorzałki za opłatne warunkowo.

6. Również kadzie do zakwaszenia, t. j. naczynia, w których umieszcza się zacier oziębiony w chłodniku i aby się utworzył kwas mleczny zostawia się w nich pewien czas przed przeniesieniem do kadzi fermentacyjnych, uważane będą w opodatkowaniu gorzałki podług wydajności miejsca zacieru tak samo jak chłodniki stosownie do §. 28, l. 4 ustawy o opodatkowaniu gorzałki.

Wszelkie dodanie fermentu do tych kadzi do nakwaszenia, jakoteż naturalna (wyskokowa) fermentacja zacieru w tychże, podlega przepisom karnym §. 86, l. 8 i 9 ustawy o opodatkowaniu gorzałki.

7. Naczynia do przenoszenia drożdży słodowych, t. j. naczynia za pomocą których zaczyn drożdżowy z naczyń do drożdży słodowych przenosi się do oziębielnika zacieru drożdżowego, a z niego do naczyń drożdżowych, zaliczone być winny jako warunkowo opłatne do naczyń na drożdże słodowe (§. 28, l. 7).

8. Bębny odśrodkowców, ustawionych w gorzelniach w tym celu, aby za ich pomocą usunąć ze słodu łuski zboża, zaliczyć należy do naczyń na drożdże słodowe w §. 28, l. 7 ustawy o opodatkowaniu gorzałki wzmiankowane.

9. Naczynia do drożdży piwnych używane w gorzelniach przetwarzających melas, t. j. naczynia, w których mieszczą się tylko drożdże piwne z dodatkiem lub bez dodatku wody (chłodniki do drożdży piwnych, stągwie na drożdże piwne itd.) mają być wliczone i to w całej swojej pojemności na wydajność dzienną, jeżeli za pomocą rynien lub rur są połączone z naczyniami fermentacyjnymi, lub z przyrządem do pędzenia albo zarazem i z nimi i z nim, atoli, gdy warunek ten nie zachodzi, nie mają być brane w rachubę.

10. Tak samo jak z przerzeczonemi naczyniami do drożdży piwnych postępować należy z naczyniami do drożdży stałych w gorzelniach używanemi, to jest naczyniami, w których umieszczone bywają tylko drożdże stałe z dodatkiem lub bez dodatku wody.

11. Całkowita pojemność naczyń przyrządu rektyfikacyjnego, mieszczących w sobie płyn, który ma być destylowany, wciągnięta być powinna w wydajność dzienną, jeżeli naczynia te są za pomocą rynew lub rur połączone z jakimkolwiek naczyniem do zacieru, albo jeżeli nie są opatrzone przyrządem do ściągania próbek płynu, który ma być destylowany.

Jeżeli nie zachodzi żaden z tych warunków nie trzeba ich brać w rachubę.

III. Za wolne od podatku.

1. Lodówki, t. j. naczynia, które lodem napelnione zanurzają się w zacierze dla ochłodzenia go, nie będą brane w rachubę przy obliczaniu wydajności.

2. Toż samo tyczy się rur metalowych do chłodzenia, które w gorzelniach zawieszają się po nad kadziami fermentacyjnymi i przedfermentacyjnymi, są w miarę potrzeby spuszczone za pomocą sznurów do tychże kadzi i zostają w związku z wodociągiem.

3. Do kadzi fermentacyjnych, przedfermentacyjnych i służących do fermentacji drożdży, wolno używać tylko takich pokryw, które są zrobione z płaskich desek z miękkiego drzewa, mają najwięcej dwa centymetry grubości, są bez listew bocznych, tylko własnym ciężarem, bez żadnego środka pomocniczego tłoczą brzegi kadzi, a nadto po poprzedniczym obejrzeniu zostały urzędownie ocechowane i są w protokole oględzin gorzelni przytoczone.

4. Prasy ręczne, przeznaczone do wyciskania wytłoczyn wyjętych z kadzi do fermentacji za pomocą opodatkowanych naczyń do przenoszenia drożdży i w których płyn mieścić się nie może, są bezwarunkowo wolne od podatku.

B.

Ponieważ w przyspieszonym postępowaniu fermentacyjnym zaprowadzonym pospolicie w gorzelniach opodatkowanych ryczałtowo podług wydajności miejsca zacieru, także zacier, mogący jeszcze fermentować, przenoszony bywa na przyrząd do pędzenia, i ponieważ według §. 86, l. 9 ustawy o opodatkowaniu gorzałki każda fermentacja zacieru w innych jak oznajmionych naczyniach, a jeżeli zostały już urzędownie ocechowane, cechą opatrzonych naczyń fermentacyjnych, byłoby karane jako ciężkie przekroczenie defraudacyjne; przeto naczynie zacierowe przyrządu do pędzenia nie może być uważane za podgrzewacz zacierowy, jeżeli jego powierzchnia ogrzewalna nie jest taka, aby zacier znajdujący się w niem podczas prawidłowego ruchu przyrządu do pędzenia ogrzewał się aż do ciepłoty najmniej 30 stopni Reaumura, niszczącej fermentację alkoholową.

C.

Przyrządami służącymi do ściągania próbek z naczyń zacierowych przyrządu do pędzenia, mogą być pipy, kurki itp.

§. 8.

Do §. 27 ustawy.

Ustępstwo dla gorzelni rolnych.

I. Znamiona gorzelni rolnej i oddzielnego gospodarstwa rolnego.

1. Za gorzelnią rolną uważa się w myśl §. 27 ustawy tę, która z pewnem oddzielnem gospodarstwem rolnem połączona jest w ten sposób, że wyłącznie albo przynajmniej po większej części otrzymuje ze zbiorów tego gospodarstwa

istoty do wyrobu gorzałki, a natomiast zwraca temuż gospodarstwu otrzymaną przy wyrobie gorzałki brahę na paszę dla bydła albo przynajmniej nawóz od bydła opasowego, tą brahą karmionego czy to na własny, czy na cudzy rachunek.

Gorzelnia uważana będzie za rolę w myśl powyższego także wtedy, gdy gospodarstwo rolne, z którym jest połączona, jedynie z powodu nieurodzaju powszechnie wiadomego, nie może ani nawet powiększej części dostarczyć gorzelnemu surowców do wyrobu gorzałki z własnego zbioru.

Nieurodzaj uważany będzie za powszechnie wiadomy wtedy, gdy w gminie, w której gospodarstwo leży jest wiadomem, że na gruntach tego gospodarstwa nieurodziły się surowce do wyrobu gorzałki i gdy to zwierzchność gminy potwierdzi.

Jeżeli gospodarstwo rolne należy do obszaru dworskiego, wyłączonego ze związku gminy, nieurodzaj na surowce potrzebne do wyrobu gorzałki, będzie uważany za powszechnie wiadomy, gdy to potwierdzi właściwe starostwo.

Przedsiębiorca obowiązany jest zaraz po zbiorach uwiadomić Władzę skarbową I instancyi o nieurodzaju na surowce potrzebne do wyrobu gorzałki, i udowodnić to przerzeczonym potwierdzeniem.

2. Gorzelnia przetwarzająca melas nie może więc być uważana za rolę, chyba że melas przetwarzany jest tylko jako dodatek do surowców gorzałczanych, których dostarcza samo gospodarstwo rolne z gorzelnią połączone.

3. Ponieważ gospodarka rolna nie pozwala, aby grunt (rola, łąka i pastwiska) w oddzielne gospodarstwo rolne połączone, leżały w znacznej odległości od siebie i od budynków ekonomicznych (stajen, stodół), przeto wymaga się, aby te grunta, które mogą być wzięte na uwagę dla stwierdzenia stosunku opłatnego miejsca zacieru do rozległości oddzielnego gospodarstwa rolnego z gorzelnią połączonego, nie były od budynków ekonomicznych bardziej oddalone jak $7\frac{1}{2}$ kilometra.

Gdyby na powierzchni gruntów łączących się z sobą, przez tego samego przedsiębiorcę uprawianych, budynki gospodarskie znajdowały się w więcej miejscach niż w jednym, nie będzie to stanowiło przeszkody do uważania całej powierzchni gruntów za należącą do oddzielnego gospodarstwa rolnego.

4. Ze względu na wzmiankowany powyżej związek gorzelnii z oddzielnym gospodarstwem rolnem, żadna rola, której powierzchnia ma być policzona, nie powinna leżeć od gorzelnii dalej jak o $7\frac{1}{2}$ kilometra a żadna łąka lub pastwisko, których powierzchnia ma być policzona, dalej jak o 10 kilometrów.

Odległość tę mierzyć należy po najkrótszej drodze wozowej a względnie wygonowej od bramy wjazdnej gorzelnii aż do odnośnego gruntu.

Jeżeli przedsiębiorca gorzelnii i przedsiębiorca gospodarstwa rolnego nie są tą samą osobą i pierwszy nie oddaje brahy w gorzelnii otrzymanej, gospodarstwu rolnemu, z gorzelnią połączonemu, na paszę dla bydła, lecz tą brahą karmi bydło opasowe na własny lub cudzy rachunek, i tylko nawóz, od tego bydła pochodzący, oddaje gospodarstwu rolnemu, odległość stajen dla tego bydła opasowego przeznaczonych od gorzelnii, nie powinna wynosić więcej nad $7\frac{1}{2}$ kilometra.

5. Wymaganie powyższe co do odległości pomiędzy gruntami i budynkami ekonomicznymi, tudzież pomiędzy gruntami a gorzelnią nie mają wcale miejsca, gdy gorzelnia i grunty, których ogólna rozległość bierze się na uwagę dla stwierdzenia stosunku do opłatanego miejsca zacieru gorzelnianego, należą do stanu posiadania tego samego oddzielnego gospodarstwa rolnego.

Jeżeli w takim razie ta sama osoba trudni się i gorzelnią i gospodarstwem rolnem, nie potrzeba wykazywać odległości pomiędzy stajniami bydłocem i gorzelnią.

6. Jeżeli grunty, brane na uwagę dla stwierdzenia stosunku opłatanego miejsca zacieru gorzelnianego do rozległości gruntów gospodarstwa rolnego, z nią połączonych, nie są własnością przedsiębiorcy gospodarstwa rolnego, tenże powinien je dzierżawić.

Kontrakt dzierżawny opiewać powinien najmniej na dwa lata po sobie następujące i powinien obejmować okres, na który się żąda ustępstwa.

Ale jeżeli całe gospodarstwo rolne, na którego związek z gorzelnią opiera się żądanie ustępstwa, jest wdzierżawione, w takim razie uważany także będzie za dostateczny okres dzierżawny obejmujący tylko okres ruchu, na który rozciąga się żądanie ustępstwa, jeżeli

- a) gorzelnia z przyczyny związku z dzierżawionem gospodarstwem rolnem miała już przyznane ustępstwo na okres ruchu bezpośrednio poprzedzający i jeżeli
- b) kontraktem dzierżawnym, także zbiory rolnicze, dostarczające gorzelni surowców na odnośny okres ruchu, są dzierżawcy odstąpione, tak, że gdy np. chodzi o okres ruchu 1884/85 rozumie się zbiory 1884 roku.

Miejsce warunku b) zastępuje jednak na okres ruchu 1884/85 w gorzelnianach, których opłatanie miejsce zacieru wynosi więcej niż 45 hektolitrow, potwierdzenie przełożonego gminy, że wzmiankowany w następującym poniżej ustępie 12, lit. c) związek pomiędzy gorzelnią a dzierżawionem gospodarstwem rolnem istniał już w bezpośrednio poprzedzającym okresie ruchu.

Gdy gorzelnia nie jest własnością przedsiębiorcy gorzelnianego, tenże powinien ją dzierżawić najmniej na cały okres ruchu przypadający w czasie od 1 września do końca sierpnia, na który domaga się ustępstwa

7. Gdy nie ta sama osoba jest przedsiębiorcą gorzelnianym i oddzielnego gospodarstwa rolnego, względnie którego żąda się ustępstwa, natenczas pomiędzy przedsiębiorcą gospodarstwa rolnego a przedsiębiorcą gorzelnianym istnieć powinien na czas odnośnej kampanii gorzelnianej (l. 6) stosunek prawny, na mocy którego przedsiębiorca gospodarstwa rolnego ma dostarczać gorzelni surowców do wyrobu gorzałki np. ziemniaków, wyłącznie lub przynajmniej po większej części ze zbiorów rzeczonych gospodarstwa rolnego, a przedsiębiorca gorzelnianego oddawać ma temu gospodarstwu rolnemu brahę przy wyrobie gorzałki otrzymaną na paszę dla bydła, albo przynajmniej nawóz pochodzący od bydła opasowego, które on też brahę na własny lub cudzy rachunek karmi.

Gdyby grunty, tworzące oddzielne gospodarstwo rolne, nie były własnością przedsiębiorcy tego gospodarstwa rolnego, okres dzierżawny, jak się samo przez się rozumie, odpowiadać powinien przepisom powyższego ustępu 6.

II. Oznajmienie domagania się ustępstwa.

8. Domaganie się ustępstwa w ilości 25 a względnie 20 lub 10 od sta wydajności alkoholu, ustanowionej w §. 26 ustawy dla gorzelnii rolnych, oznajmić należy pisemnie Władzy skarbowej I instancyi, najpóźniej na cztery tygodnie przed rozpoczęciem fabrykacyi w odnośnej kampanii wyrobu gorzałki.

Oznajmienie to połączone też być może z uwiadomieniem o przyrządach do wyrobu z opisaniem zakładu gorzelnianego, przepisaniem w §. 31 ustawy o opodatkowaniu gorzałki.

9. Jeżeli uzyskanie ustępstwa i urzędowe uwiadomienie o wymierzonej wydajności dziennej nastąpi jeszcze przed upływem czterech tygodni od dnia podania oznajmienia o domaganiu się ustępstwa, przedsiębiorca gorzelnii może zaraz po otrzymaniu odnośnych uwiadomień oznajmić ruch gorzelnii z oparciem się na przyznanem ustępswie.

Gdyby gorzelnii, której objętość zacieru dziennie opodatkować się mająca, nie przynosi 35 hektolitrów, dane było zezwolenie na ustępstwa dopiero po upływie czterech tygodni, licząc od dnia wniesienia oznajmienia o domaganiu się ustępstwa, ustępstwo pomimo tego liczyć się będzie od dnia, w którym upłynął termin czterotygodniowy od wniesienia oznajmienia o domaganiu się ustępstwa, chyba że zezwolenie na ustępstwo opóźniło się z powodu braku dowodów uzasadniających toż ustępstwo.

Rozpoczęcie fabrykacyi gorzelnianej przed upływem czterech tygodni nie uchyla domagania się ustępstwa. Uzyskanie ustępstwa liczyć się będzie w takim razie z zastrzeżeniem powyższego warunku, od dnia, który nastąpi po czterotygodniowym okresie od oznajmienia domagania się ustępstwa.

10. Począwszy od dnia 1 października 1884 w gorzelnii, w której miejsce zacieru dziennie opodatkować się mające wynosi nad 35 aż do 50 hektolitrów, ruch w kampanii z oznaczeniem ryczałtu podług wydajności miejsca zacieru rozpocząć wolno dopiero wtedy, gdy Władza skarbowa I instancyi uzna gorzelnia za rolną.

11. W oznajmieniu domagania się ustępstwa trzeba podać:

- a) siedzibę i numer konskrypcyjny gorzelnii;
- b) nazwisko właściciela i przedsiębiorcy tejże;
- c) wyraźne oznaczenie oddzielnego gospodarstwa rolnego, z którym gorzelnia domagająca się ustępstwa jest połączona;
- d) nazwisko przedsiębiorcy tego gospodarstwa rolnego i
- e) właściciela tegoż, jeżeli zaś grunty złączone w oddzielne gospodarstwo rolne nie należą do jednego właściciela, nazwiska właścicieli pojedynczych gruntów;
- f) rozległość gruntów (ról, łąk i pastwisk) pojedynczo i razem;
- g) miejsce zacieru, które dla gorzelnii ma być dziennie opodatkowane;
- h) rodzaj istot, które mają być w gorzelnii przetwarzane;
- i) skąd te surowce będą nabywane;
- k) czy stajnie gospodarstwa rolnego lub gorzelnii są tak obszerne, aby w nich można postawić najmniej dwa razy tyle rogacizny (wołów, byków, krów), ile hektolitrów ma pojemność opłatnych naczyń zacierowych gorzelnii.

- b) w przypadku, jeżeli nie ta sama osoba trudni się gorzelnią i oddzielnem gospodarstwem rolnem z nią połączonem, wykazać trzeba stosunki kontraktowe pomiędzy przedsiębiorcą gorzelni a przedsiębiorcą gospodarstwa rolnego względnie surowców do wyrobu gorzałki, jakoteż we względzie brahy otrzymywanej w fabrykacyi gorzałki, tudzież nawozu pochodzącego od bydła opasowego, karmionego tą brahą na własny lub cudzy rachunek.

III. Dowody do domagania się ustępstwa.

12. Do oznajmienia o domaganiu się ustępstwa dołączyć należy:

- a) Wyciągi z ksiąg gruntowych, udowadniające stosunki własności gorzelni i gospodarstwa rolnego z nią połączonego a względnie gruntów złączonych w oddzielne gospodarstwo, lub też jeżeli gorzelnia nie jest zapisana w księdze gruntowej, potwierdzenie przełożonego gminy co do stosunków własności gorzelni.
- b) Wyciągi katastralne, tyżące się gruntów złączonych w oddzielne gospodarstwo rolne, o ile rozległość lub okoliczność, czy są rolami, łąkami lub pastwiskami w wyciągach z ksiąg gruntowych nie jest wyjaśniona. Wyciągi katastralne, jakoteż wyciągi z ksiąg gruntowych (a), wygotowane w celu uzyskania ustępstwa na poprzedni okres ruchu, mogą być przyjęte za ważne także na następne okresy ruchu, jeżeli będzie do nich dołączone potwierdzenie ze strony właściwego sądu a względnie urzędu podatkowego, że szczegóły w nich podane nie zmieniły się od czasu ich wygotowania.
- c) Potwierdzenie przełożonego gminy, jako gorzelnia jest z pewnem oddzielnem gospodarstwem rolnem połączona w taki sposób, że
- aa) gorzelnia utrzymuje surowce wyłącznie lub przynajmniej po większej części ze zbiorów na gruntach gospodarstwa rolnego i że
- bb) gorzelnia oddaje natomiast oddzielnemu gospodarstwu rolnemu z nią połączonemu brahę przy wyrobie gorzałki otrzymywaną, na paszę dla bydła, lub przynajmniej nawóz pochodzący od bydła opasowego, karmionego tą brahą na własny lub na cudzy rachunek.
- Jeżeli nie ta sama osoba jest przedsiębiorcą gorzelni a oraz przedsiębiorcą gospodarstwa rolnego, z nią połączonego, potwierdzenie okoliczności bb zastąpią postanowienia kontraktu (lit. h), zawartego między obu przedsiębiorcami we względzie brahy i nawozu.
- d) Jeżeli nie zachodzą okoliczności pod l. 5 wzmiankowane, potwierdzenie gminy, jako grunty, które mogą być wzięte na uwagę dla stwierdzenia stosunku opłatnego miejsca zacieru do rozległości oddzielnego gospodarstwa rolnego, połączonego z gorzelnią, leżą nie dalej jak o 7½ kilometra od budynków ekonomicznych (stajen, stodoł), tudzież że żadna rola tych gruntów nie leży od gorzelni z gospodarstwem rolnem połączonej dalej jak o 7½ kilometra a żadna łąka lub pastwisko tego gospodarstwa rolnego, których rozległość może być policzona, dalej jak o 10 kilometrów.
- e) Jeżeli przedsiębiorca gorzelni nie jest oraz przedsiębiorcą oddzielnego gospodarstwa rolnego z gorzelnią połączonego i w stajniach do gorzelni nale-

żących karmi brahą z gorzelni otrzymywaną bydło opasowe na własny lub cudzy rachunek a tylko nawóz od tego bydła pochodzący oddaje gospodarstwu rolnemu z gorzelnią połączonemu, potwierdzenie przełożonego gminy, że stajnie te nie są od gorzelni bardziej oddalone jak na 7½ kilometra.

- f) Dowód wiarogodny co do obszerności stajen na bydło.
- g) Dla udowodnienia trwających stosunków dzierżawnych, odnośne kontrakty, których podpisy muszą być uwierzytelnione, w pierwopisie lub w uwierzytelnionym odpisie.

Jeżeli nie wszystkie grunty (role, łąki i pastwiska), w oddzielne gospodarstwo rolne złączone, których rozległość może być policzona, są własnością przedsiębiorcy tego gospodarstwa rolnego, dołączyć trzeba także kontrakty, tyjące się gruntów przydzierżawionych.

Jeżeli gorzelnia nie jest własnością przedsiębiorcy gorzelni, dołączyć trzeba kontrakt dzierżawy, zawarty między właścicielem a przedsiębiorcą gorzelni.

- h) Jeżeli przedsiębiorcą gorzelni nie jest przedsiębiorca gospodarstwa rolnego, kontrakt pomiędzy nim a przedsiębiorcą gorzelni zawarty, powinien dawać dokładne wyjaśnienie w tym względzie, że gorzelnia otrzymuje surowce do wyrobu gorzałki wyłącznie lub przynajmniej po większej części ze zbiorów tego gospodarstwa rolnego i że natomiast gorzelnia oddaje temu gospodarstwu rolnemu brahę otrzymywaną przy wyrobie gorzałki na paszę dla bydła, albo przynajmniej nawóz, pochodzący od bydła opasowego, karmionego tą brahą na własny lub cudzy rachunek.

Każdy z rzeczonych kontraktów powinien rozciągać się przynajmniej na czas w ustępie 6 oznaczony.

W tych okręgach administracyjnych, w których istnieją osobne obszary dworskie, ze związku gminnego wyłączone, potwierdzenia, przepisane do użycia ustępstwa, wydawać może gorzelniom, znajdującym się na tych obszarach dworskich, właściwe starostwo.

IV. Załatwienie domagania się ustępstwa i odkąd się ustępstwo poczyna.

13. Jeżeli oznajmienie domagania się ustępstwa wniesione zostało ze wszystkimi potrzebnymi dowodami i nie brakuje żadnego warunku, zezwolenie na ustępstwo będzie dane na czas tej fabrykacji w gorzelni rolnej, która w ciągu kampanii rocznej odbywa się w okresie ośmiomiesięcznym, poczynającym się we wrześniu, październiku lub listopadzie. Na miesiąc wrzesień 1884 obowiązuje, jak się samo przez się rozumie, jeszcze ustawa o podatku od gorzałki z dnia 27 czerwca 1878 tak we względzie opłatnego miejsca zacieru, do którego, jak i we względzie wymiaru, w którym ustępstwo może być przyznane.

Gdyby ruch gorzelni miał być otwarty jeszcze później niż w listopadzie, okres ten liczyć się będzie od listopada.

14. Gdyby oznajmienie domagania się ustępstwa nie było opatrzone wszystkimi przepisanimi dowodami, nie będzie wzięte na uwagę, i zostanie podającemu zwrócone.

Władza skarbową I instancyi obowiązana jest przyczyny odmówienia ustępstwa stronie w rezolucyi dokładnie oznajmić.

Jeżeli żądający ustępstwa usunie później wady w dowodach do ustępstwa potrzebnych w ciągu czasu, na który w ogóle ustępstwo może być uzyskane,

ustępstwo będzie wprawdzie przyznane, ale tylko od dnia, w którym zezwolenie na ustępstwo było dane.

Gdyby zaś zezwolenie na ustępstwo dane być miało dopiero po upływie 4 tygodni, licząc od dnia wniesienia dowodów uzupełniających, uzyskanie ustępstwa liczyłoby się od dnia, który nastąpi bezpośrednio po tych 4 tygodniach.

15. Ponieważ jak już nadmieniono, (II) ruch gorzelnii, której miejsce zacieru dziennie opodatkować się mające, wynosi nad 35 aż do 50 hektolitrów, wolno rozpocząć z opodatkowaniem ryczałtorem podług wydajności miejsca zacieru od dnia 1 października dopiero wtedy, gdy gorzelnia zostanie uznana za rolną i będzie dane urzędowe zezwolenie na ustępstwo, własny interes przedsiębiorców gorzelnii, którzy chcą żądać ustępstwa, wymaga tego, aby nie tylko wcześniej, t. j. najpóźniej na 4 tygodnie przed otwarciem ruchu, to oznajmili, lecz także aby jednocześnie wnieśli wszystkie załączki, wygotowane dokładnie podług postanowień powyższych.

Jeżeli domaganie się ustępstwa załatwione będzie przychylnie, przedsiębiorca gorzelnii, której miejsce zacieru wynosi nad 35 aż do 50 hektolitrów, może oznajmić ruch zaraz po otrzymaniu urzędowego zawiadomienia o wymierzeniu wydajności dziennej.

Władze skarbowe I instancyi są obowiązane załatwiać także oznajmienia o żądaniu ustępstwa spieszenie, nie czekając na spisanie wywołu.

W rezolucyi przychylniej podać trzeba największą w granicach wymiaru ustawowego pojemność ogólną naczyń zacierowych, dziennie opodatkować się mającą, aż do której gorzelnia na podstawie złożonych dowodów uzyskuje żądane ustępstwo.

V. Cofnięcie ustępstwa.

16. Gdyby się później okazało, że już pierwotnie warunkiem do uzyskania ustępstwa nie było, lub że później odpadł, dane zezwolenie na ustępstwo zostanie cofnięte.

W przypadku tym przedsiębiorca gorzelnii obowiązany jest wynagrodzić skarbowi państwa stratę poniesioną przez ustępstwo, z którego już korzystał, o ile opierało się na cofniętym przyzwoleniu.

W gorzelniach, których miejsce zacieru dziennie opodatkować się mające, wynosi nad 35 aż do 50 hektolitrów, dalszy ruch gorzelnii, w razie cofnięcia ustępstwa, odbywać się może tylko za opłatą podatku podług oznaczeń zegaru kontrolującego (opodatkowanie podług wyrobu).

Jeżeli braha utrzymywana w gorzelnii nie może być całkiem używana dla bydła, należącego do gospodarstwa rolnego z gorzelnią połączonego a względnie do gorzelnii tylko dla tego, ponieważ z powodu zarazy lub w skutek kłęski żywiołowej, np. spaleni się stajni, ilość bydła musiano zmniejszyć, Władza skarbowe I instancyi może na prośbę przedsiębiorcy gorzelnii i na podstawie złożonego przezeń dowodu, jako zachodzi przypadek rzeczzonego rodzaju, pozwolić, aby w czasie, w ciągu którego przedsiębiorca gorzelnii na mocy §. 34go ustawy o opodatkowaniu gorzałki nie może zmienić rozmiarów fabrykacyi, braha używana była do innego celu.

17. Wykonawcy skarbowi kontroli nad podatkiem od gorzałki obowiązani są czuwać, czy trwają wszystkie warunki ustępstwa.

§. 9.

Do §§. 31, 34 i 36 ustawy.

I. Opisanie zakładu gorzelnianego i przegląd przyrządów do wyrobu.

Opisanie zakładu gorzelnianego i przegląd przyrządów do wyrobu i naczyń potrzebne do ryczałtowego oznaczenia podatku podług wydajności miejsca zacieru, ułożyć trzeba podług dołączonych wzorów Nr. 2 i 3 i podać do Władzy skarbowej I instancyi najpóźniej na cztery tygodnie przed rozpoczęciem fabrykacji, odbywającej się od 1 września aż do końca sierpnia.

Wzory Nr. 2
i 3.

Gdyby zarządzone w skutek tego przez Władzę skarbową I instancyi urzędowe zbadanie i oznaczenie lokali, przyrządów do wyrobu i sprzętów, jakoteż wymierzenie pojemności naczyń i zbiorników, spisanie wywołu, nakoniec wydanie urzędowego uwiadomienia o wymierzeniu wydajności jeszcze przed upływem czterech tygodni, licząc od dnia wniesienia powyższego opisu, nie zostało dokonane, nie podlega wątpliwości, że przedsiębiorca gorzelnianym może oznajmić ruch fabrykacji zaraz po otrzymaniu urzędowego uwiadomienia o wymierzeniu wydajności.

II. Zmiana wydajności w ciągu kampanii.

Uwiadomienie pisemne o zwiększeniu lub zmniejszeniu wydajności dziennej w ciągu kampanii rocznej podać należy w dwóch egzemplarzach, jak to jest przepisane także dla opisanie zakładu gorzelnianego i przeglądu przyrządów do wyrobu. Jeden egzemplarz, opatrzony potwierdzeniem urzędowym, iż był podany, będzie zwrócony przedsiębiorstwu.

Zarazem Władza skarbową I instancyi zarządzi spisanie wywołu urzędowego, co do zmiany w przedsiębiorstwie zaprowadzonej i na podstawie tegoż wymierzy nową wydajność dzienną.

Gdyby zmiana wydajności dziennej połączona była z używaniem przyrządów do wyrobu i naczyń, które jeszcze urzędownie wymierzyć i ocechować należy, i gdyby ta czynność urzędowa nie mogła być wykonana aż do czasu, w którym rozpocząć się ma fabrykacja z nową wydajnością dzienną, postąpi się podług przepisu 2 ustępu §. 33 ustawy o opodatkowaniu gorzałki.

Dla ułatwienia zmiany wydajności dziennej w ciągu bieżącej kampanii rocznej w tych przypadkach, w których ta nastąpić ma bez jedno- lub kilkumiesięcznej przerwy fabrykacji, Władza skarbową I instancyi może pozwolić, ażeby przyrządy do wyrobu i naczynia, które w skutek tych zmian mają być w fabrykacji używane, umieszczone były w lokalu gorzelnianym na 8 dni przed rozpoczęciem się miesiąca od którego mają wejść w użycie, pod tym warunkiem, że aż do tego czasu trzymane będą pod zamknięciem urzędowym. W przypadku zmiany tego rodzaju, Władza skarbową I instancyi może również pozwolić, aby te przyrządy i naczynia, które przestają służyć do użytku i nie mają być pozostawione w lokalu gorzelnianym, uprzątnięte były z lokalu gorzelnianego dopiero w tym dniu, od którego rozpocznie się fabrykacja podług zmienionej wydajności.

III. Odmiana przyrządów do wyrobu.

Uwiedomienie o dozwoionem zastąpieniu przyrządów do wyrobu i naczyń również wielkimi i do tych samych celów przeznaczonemi, podać należy na piśmie do Władzy skarbowej I instancyi.

Władza ta zarządzi spieszenie potrzebne spisanie wywodu.

Jeżeli wywód ten okaże, że przyrządy do wyrobu i naczynia, które w fabrykacyi mają być zaprowadzone, są rzeczywiście tej samej pojemności i służą do tego samego celu co te, które mają być usunięte, odmiana może nastąpić natychmiast na podstawie protokołu rewizyi.

§. 10.

Do §. 41 i 42 ustawy.

I. Uzupełniające oznajmienia ruchu.

Na oznajmienie uzupełniające o ruchu w ostatnim miesiącu kampanii rocznej zezwala Władza skarbowe I instancyi na prośbę pisemną i jeżeli okoliczności nieprzewidziane, wymagające przedłużenia fabrykacyi, będą udowodnione.

II. Wzór oznajmienia ruchu.

Oznajmienia ruchu tych przedsiębiorstw, które opodatkowane są ryczałtowo podług objętości zacieru, układać należy podług dołączonego wzoru Nr. 4.

Wzór Nr. 4.

Blankiety do tych oznajmień wydawane będą przedsiębiorcom za zwrotem kosztów ich wyrobu w tych urzędach, do których oznajmienia ruchu mają być podawane.

§. 11.

Do §. 44 i 45 ustawy.

I. Dzień miesiąca.

Przez dzień miesiąca lub dzień rozumie się okres 24godzinny od 12 godziny w nocy aż znowu do 12 godziny w nocy.

Dla uniknienia wątpliwości, czy określenie czasu wymieniające 12 godzinę w nocy pewnego dnia miesiąca oznacza początek czy koniec tego dnia, przydać zawsze należy wyraz „początek“ lub „koniec“.

Pisać przeto należy np. „12 godzina w nocy (początek) 7 października aż do 12 godziny w nocy (koniec) 31 października 1884“.

II. Używanie rozmaitych istot.

Do ocenienia, który rodzaj istot jest przetwarzany, wziąć należy w rachubę także te surowce, z których wyrabiane są tak zwane drożdże sztuczne, t. j. zacier fermentujący, służący za ferment. Przeto podatek ryczałtowy gorzelnii przetwarzającej buraki, która wyrabia dla siebie drożdże sztuczne z istot mącznych, musiałby być wymierzony i opłacany podług wydajności alkoholu ustanowionej dla istot tego rodzaju.

§. 12.

Do §. 46 ustawy.

Uwiedomienie o przerwie spowodowanej przez przeszkodę nie dającą się odwrócić i o rozpoczęciu na nowo przerwanego ruchu gorzelni.

Uwiedomienie o przeszkodzie ruchu podać należy do oddziału straży skarbowej tego okręgu nadzorczego, w którym się gorzelnia znajduje.

Ażeby można było sprawdzić urzędownie, czy warunek przytoczony w §. 46, l. 2 ustawy o opodatkowaniu gorzałki, aby przyrząd do pędzenia zostawał w spoczynku najmniej przez 48 godzin itd. jest dopełniony, oznajmić należy odrazu przy urzędowym stwierdzeniu przeszkody ruchu, albo też oddzielnie czas, aż do którego przeszkoda będzie usunięta i ruch rozpocznie się na nowo.

Uwiedomienie oddzielne o rozpoczęciu ruchu na nowo podać należy w dwóch egzemplarzach do tego oddziału straży skarbowej, do którego podano uwiedomienie o przeszkodzie ruchu i postąpi się z niem tak samo jak z tem ostatniem.

§. 13.

Do §. 50 ustawy.

Ustępstwo co do wydajności alkoholu dla gorzelni w końcowym ustępie §fu 50 ustawy wzmiankowanych, mączne istoty przetwarzających, których przedsiębiorcami są rolnicy.

Rolnicy, którzy jako przedsiębiorcy gorzelni przetwarzają istoty mączne dla otrzymywania brahy i przy ryczałtowem oznaczeniu podatku podług wydajności przyrządu do pędzenia chcą uzyskać ustępstwo 20 od sta z wydajności alkoholu ustanowionej w §. 50, lit. a ustawy, obowiązani są na dowód, iż mają prawo do tego ustępstwa, złożyć razem z przepisaniem w §fie 54 ustawy uwiedomieniem o ruchu na każdą kampanią wyrobu gorzałki, potwierdzenie przełożonego gminy, jako są rzeczywiście rolnikami, tudzież że i ile bydła utrzymują.

Zezwolenie na ustępstwo będzie dane do tej fabrykacyi, która odbywa się w okresie ośmiomiesięcznym, poczynającym się we wrześniu, październiku lub listopadzie.

Ale jeżeli zezwolenie będzie dane dopiero po rozpoczęciu się tej fabrykacyi, uzyskanie ustępstwa liczyć się będzie tylko od daty tego zezwolenia.

Gdyby ruch gorzelni miał być otwarty jeszcze później niż w listopadzie, rzeczony okres ośmiomiesięczny liczyć się będzie od listopada.

Po upływie tego okresu, fabrykacya odbywać się może dalej, jak się samo przez się rozumie, tylko bez ustępstwa co do wydajności alkoholu.

Zresztą także do tych przedsiębiorców gorzelni stosowane będą w zupełności wszystkie postanowienia trzeciej części ustawy, jakoteż postanowienia §§. 14 i 15 rozporządzenia niniejszego.

§. 14.

Do §. 54 ustawy.

Uwiedomienie o ruchu do ryczałtowego oznaczenia podatku podług wydajności przyrządu do pędzenia.

Uwiedomienie o ruchu w celu oznaczenia wydajności przyrządu do pędzenia podać należy do oddziału straży skarbowej, w którego okręgu nadzorczym gorzelnia się znajduje; uwiedomienie pisemne ułożyć należy podług dołączonego

§. 15.

Do §. 55 ustawy.

Wzór oznajmienia ruchu dla gorzelni opodatkowanych ryczałtowo podług wydajności przyrządu do pędzenia.

Dla gorzelni opodatkowanych ryczałtowo podług wydajności przyrządu do pędzenia, przepisany jest do oznajmień ruchu dołączony tutaj wzór Nr. 6. Co się Wzór Nr. 6 tyczy blankietów na te oznajmienia w tej mierze stosuje się odnośny przepis §fu 10, II niniejszego rozporządzenia.

Dodatkowo do wniesionego oznajmienia ruchu wolno jest oznajmić czas ruchu mniej niż 24 godziny wynoszący, łączący się bezpośrednio z oznajmionym czasem ruchu najmniej 24godzinnym.

Jeżeli np. ruch pierwotnie oznajmiony aż do dnia 20. 11 godzina przedpołudniem, wypadłoby przedłużyć ze względu na niewyrobioną ilość surowców prawdopodobnie aż do 5 godziny popołudniu, oznajmienie uzupełniające powinno obejmować czas od dnia 20. 11 godziny przedpołudniem aż do 5 godziny popołudniu.

§. 16.

Do §. 61 i 62 ustawy.

Opodatkowanie podług wyrobu.**I. Ustępstwo co do odsetek alkoholu, które mają być opodatkowane.**

Każda gorzelnia rolna, roszcząca sobie prawo do zapowiedzianego w §. 61, II, *a* i *b* ustawy ustępstwa co do odsetek alkoholu, które mają być opodatkowane, winna prośbę o to podać na piśmie do Władzy skarbowej I instancji najpóźniej na 4 tygodnie przed kampanią roczną a w ciągu tejez najmniej na 14 dni przed zaczęciem się miesiąca, w którym ruch ma być otwarty.

Prośba ta zawierać powinna szczegóły, wyrażone w §. 8, II, l. 11 niniejszego rozporządzenia z tą jedną zmianą, że zamiast miejsca zacieru pod lit. *g* wzmiankowanego, które ma być dziennie opodatkowane, podać trzeba średnią ilość wyrobu płynu wyskokowego pędzonego na każdy dzień miesięcznego okresu oznajmienia.

Stosunek pomiędzy średnią dzienną ilością wyrobu płynu wyskokowego pędzonego a rozległością ról, łąk i pastwisk, do gospodarstwa rolnego należących, powinien być taki, aby średni dzienny wyrób w okresie miesięcznym oznajmienia wynosił na każde 5 hektarów tej rozległości nie więcej jak 10 litrów płynu wyskokowego pędzonego, czyli, co jedno jest, na każdy 1 hektar tej rozległości nie więcej jak 2 litry płynu wyskokowego pędzonego.

Prośba o przyznanie ustępstwa co do odsetek alkoholu, które mają być opodatkowane, winna być nadto zaopatrzona także dowodami, wzmiankowanymi w §fie 8, III pod l. 12.

2. Od chwili, w której stósownie do przepisów §fu 8, l. 9 niniejszego rozporządzenia, ustępstwo ustawowe zaczyna się liczyć, potrącane będzie toż ustępstwo za pozostały jeszcze czas fabrykacyi, odbywającej się w czasie od 1 września aż do 31 sierpnia a to przy obliczeniach, mających się wykonywać z końcem odnośnych okresów miesięcznych oznajmienia, w ilości 20 albo 10 od sta z od-

setek alkoholu o 75 stopniach, które mają być opodatkowane, podług tego, czy średnia ilość wyrobionego płynu wysokowego pędzonego wynosi najwięcej $3\frac{1}{2}$ hektolitra albo wprawdzie więcej niż $3\frac{1}{2}$ hektolitra, lecz najwięcej 5 hektolitrów na każdy dzień miesięcznego okresu oznajmienia, nie przekraczając ilości, która w stosunku do policzalnej rozległości gruntu jest dozwolona.

Przy obliczaniu tego średniego wyrobu dziennego będą brane w rachubę tylko te dni, w których rzeczywiście odbywał się ruch w gorzelnii.

3. W gorzelnianach, których wyrób, biorąc średnią na każdy dzień miesięcznego okresu oznajmienia nie przenosi $3\frac{1}{2}$ hektolitra płynu wysokowego pędzonego i które nie mają prawa do ustępstwa 20 od sta, potrącone będzie przy obliczeniu miesięcznym ustępstwo pięciu od sta z odsetek alkoholu o 75 stopniach, które mają być opodatkowane.

4. Władze skarbowe I instancyi obowiązane są rozstrząsać i załatwiać niezwłocznie prośby gorzelnii rolnych o przyznanie ustępstwa co do odsetek alkoholu, które mają być opodatkowane.

II. Wymagania do opodatkowania wyrobu.

Do opodatkowania wyrobu opisanie zakładu gorzelnianego wygotować należy podług załączonego wzoru Nr. 2 a wykaz przyrządów do wyrobu podług załączonego wzoru Nr. 7 i zarazem dokładne opisanie urządzenia pojedynczych części składowych i sposobu fabrykacyi, tudzież wykonany podług tej samej skali rysunek każdego, do odpędzania zacieru przeznaczzonego, przyrządu do pędzenia z oziębialnikami w dwóch egzemplarzach podać do Władzy skarbowej I instancyi.

W rysunku tym wyobrażone być winny mianowicie także rury, któremi witka odpływa do kanału nieczystości gorzelnianych z kolumny na witkę, gdyby istniała albo z oddzielacza.

Oznajmienie o ruchu gorzelnii wyrażające ten sposób opodatkowania, nie może być podane dopóty, dopóki oprócz dopełnienia warunków w §fie 61 III ustawy przepisanych, zegar kontrolujący nie będzie ustawiony i dopóki nie będzie urzędownie zabezpieczone, aby płyn wysokowy przepędzony, albo para alkohol zawierająca nie była wbrew zakazowi z przyrządu do pędzenia, oziębialnika itp. odprowadzana.

Co w tych względach ma być uczynione, zależy to od rodzaju przyrządów do pędzenia i oziębialników.

W ogóle wymagać się będzie co następuje:

1. Pod każdy zegar kontrolujący, który ma być ustawiony, obowiązany jest przedsiębiorca gorzelnii kazać postawić w miejscu oznaczonym podług §. 61, III, l. 2 ustawy o opodatkowaniu gorzałki na bezpiecznym fundamencie podwalinę z cegieł i cementu zewnątrz nie otynkowaną i wmurować w nią kotwicę płyty podwalinowej, należącej do zegaru kontrolującego w ten sposób, aby bez widocznego uszkodzenia muru nie mogła być wyjęta, ani nawet tylko w pochyłe położenie wprowadzona.

Jeżeli przyrząd do pędzenia (oziębialnik), który ma być połączony z zegarem kontrolującym, nie jest ustawiony na dole, podwalina może być wzniesiona na sklepieniu dość silnem, jeżeli jest, albo na płytach żelaznych, przytwierdzonych niewzruszenie do poprzecznic żelaznych lub takichże konsoli.

Poprzecznice lub konsole winny mieć silną podstawę (mur lub żelazo) zabezpieczoną od wszelkiego wstrząśnienia.

2. Każdy oziębialnik spoczywać ma na bezpiecznej podstawie. Jeżeli tenże, jak np. tak zwana chłodnica składa się ze zbiornika na wodę z zanurzoną w nim rurą do chłodzenia (węzownicą do chłodzenia), natenczas i dno zbiornika na wodę powinno być od zewnątrz zbadaniu dostępne. Nadto zbiornik na wodę opatrzony być musi pokrywą, dającą się urzędownie zamknąć, która oprócz otworów potrzebnych do doprowadzania pary zawierającej alkohol, tudzież do doprowadzania i odprowadzania wody chłodzącej, może mieć tylko wentylatory najwyżej 1 centymetr średnicy mające i na wypadek, gdyby do wody chłodzącej lód miał być wrzucany, tylko jeszcze otwór do tego potrzebny; ten ostatni jednak tylko wtedy, gdy przez założenie rury lub w inny sposób jest zapobieżone, aby przez ów otwór nie można było naruszyć wewnętrznego urządzenia oziębialnika.

Nakoniec naczynie na wodę musi być także szczelnie spojone a rura do chłodzenia nie powinna ani leżeć na dnie naczynia wodę zawierającego, ani przylegać do jego ścian bocznych w innym miejscu prócz tego, gdzie destylat wychodzi.

Zastosowanie rury parowej do oziębialnika przyrządu do pędzenia w celu czyszczenia tegoż jest dozwolone tylko pod tym warunkiem, aby miała uście do najwyższej części oziębialnika i była połączona tylko ze zbiornikiem na wodę tego przyrządu.

3. Rektyfikator i każda inna część składowa przyrządu do pędzenia, w której płyn wyskokowy przepędzony (witka, flegma itp.) podczas destylacji zbiera się lub zbierać się może, musi być albo ze wszystkich stron dostępna zbadaniu zewnętrznemu, albo opatrzona otworem ułatwiającym zbadanie wewnętrzne, którego zamknięcie zabezpieczone być może pieczęcią urzędową.

4. Wszystkie kurki znajdujące się u przyrządu do pędzenia i jego rur, które zamykają lub przepuszczają płyn wyskokowy przepędzony lub też parę zawierającą alkohol, urządzone być muszą w ten sposób, aby można było położyć na nich zamknięcie urzędowe, wymaganiom ustawy odpowiednie.

Załączka A podaje opis i rycinę urządzenia rzeczonych kurków odpowiedniego tym wymaganiom.

Załączka A.

5. Rury przyrządu do pędzenia, służące do przewodzenia pary zawierającej alkohol lub płynu wyskokowego pędzonego, połączone być powinny ze sobą szczelnie. Załączka B zawiera opis i rysunek odpowiedniego zabezpieczenia kryz i szrub holenderskich.

Załączka B.

6. Rura łącząca pomiędzy zegarem kontrolującym a oziębialnikiem osłonięta być powinna wzdłuż całej swojej długości rurą zwierzchnią.

Opis w załączce C zawarty łącznie z rysunkiem, podaje odpowiednie urządzenie rury zwierzchniej i jej ubezpieczenia.

Załączka C.

Dla zapobieżenia wszelkim wątpliwościom nadmienia się, że rura łącząca może także od oziębialnika biedz pionowo i mieć dwa kolana do połączenia z oziębialnikiem z jednej a z zegarem kontrolującym z drugiej strony, które to zboczenie od kierunku prostego jest zresztą już ustawą (§. 61, III, l. 7) dozwolone.

Chociaż w stagiawce alkoholometru wyskokomierza Dolaińskiego, którego używanie do kontroli podatkowej jest dozwolone (Dz. u. p. Nr. 78), są umieszczone otwory, któremi powietrze i gazy, z oziębialnika przyrządu do pędzenia wchodzące, uchodzić mogą, to jednak, gdyby w której gorzelni otwory te okazały się niedostatecznymi, można pomiędzy oziębialnikiem przyrządu do pędzenia

a ustawionym wyskokomierzem Dolaińskiego osadzić w rurze łączącej skrzynię powietrzną o takim urządzeniu i własnościach, jak to w załączce *D* jest opisane i rysunkiem wyjaśnione i tejeż używać z zastosowaniem środków ubezpieczających, w tymże rysunku i dalszym opisie podanych.

7. Gdy witka idzie do oddzielacza, to jest do alembika, przeznaczonego do oddzielnego odpędzania witki a zasilanego bezpośrednio z przyrządu do pędzenia przez rurę witki i z którego para wywięzująca się przy odpędzaniu witki, wchodzi bezpośrednio do tego przyrządu do pędzenia, jak również, gdy witka idzie do osobnej kolumny na witkę z przyrządem do pędzenia połączonej, szczególnie baczyć trzeba na to, ażeby płyny odpływały z oddzielacza lub z kolumny na witkę do gorzelnianego kanału nieczystości.

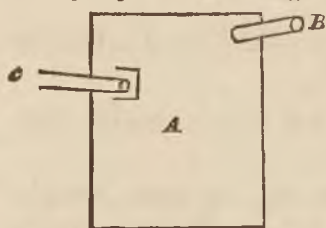
Rura odpływowa w całej swojej długości powinna być dostępna badaniu i najmniej na 15 centymetrów tkwić w zagłębieniu, znajdującem się w dnie kanału nieczystości, tak, żeby uście odpływowe tej rury zawsze zasłonięte było od odchodów i wszelkich innych nieczystości gorzelnianych.

Rzeczona rura odpływowa powinna też być zabezpieczona przeciw odprowadzaniu płynu na bok i jeżeliby się w niej znajdował kurek, powinien być tak urządzony, aby odprowadzanie płynu za jego pomocą gdzieindziej prócz do kanału nieczystości, było niemożliwe.

Gdyby pomiędzy alembikiem zacierowym a oddzielaczem lub pomiędzy kolumną zacierową a kolumną witki był osadzony przyrząd jakiegokolwiek nazwy, mogący służyć do zgęszczania pary alkohol zawierającej, z zaciera idącej, przyrząd ten byłby uważany za oziębialnik i stósownie do §. 61, III, l. 1 ustawy, musiałby być opatrzony osobnym zegarem kontrolującym.

8. Dla zbadania, czy w kolumnie zaciera lub witki nastąpiło zupełne odparowanie, rura służąca do odprowadzania pary nie powinna mieć większej średnicy wewnętrznej nad 20 milimetrów i powinna wychodzić u alembika zacierowego (kolumny zacierowej) z najniższego lub przedostatniego oddziału alembika a u kolumny witki z najniższego oddziału.

9. Gdy witkę wprowadza się do alembika, ale rura do odpływu brahy ani nie wchodzi pionowo w miejsce alembika najmniej na 8 centymetrów, ani też rura ta nie jest otoczona pierścieniem równie wysokim, szczelnie przylegającym, nateczas zbiornik, do którego rurę odpływową brahy poprowadzić należy, urządzony być może w sposób następujący:

A jest naczynie nieprzemakalne drewniane lub metalowe, mające najmniej $\frac{1}{2}$ hektolitra pojemności a wysokości wewnątrz od dna aż do pokrywy najmniej 30 centymetrów a którego ściany i pokrywa są tak zrobione, że naświdrowanie lub jakiegokolwiek inne uszkodzenie ich celem odprowadzenia płynu nie mogłoby nastąpić bez zostawienia widocznych śladów. Rurą metalową *B* bezpośrednio pod pokrywą wpuszczoną i z otworem odpływowym alembika połączoną, dostaje się braha do naczynia. Odpływa zaś rurą metalową *C*, która od wewnątrz zasłonięta jest cylindrem a oddalona jest nie więcej jak o trzecią część całkowitej wysokości naczynia od jego pokrywy. Połączenie rur *B* i *C* z naczyniem, jakoteż pokrywy zamykającej, tudzież połączenie rury *B* z otworem odpływowym brahy w alembiku, musi być całkiem szczelne. To ostatnie połączenie i pokrywa naczynia powinny nadto nadawać się do zamknięcia urzędowego, rury zaś *B* i *C* powinny być dość szerokie, aby ich nie zatkaly części składowe stałe, znajdujące się w braże.

średnio pod pokrywą wpuszczoną i z otworem odpływowym alembika połączoną, dostaje się braha do naczynia. Odpływa zaś rurą metalową *C*, która od wewnątrz zasłonięta jest cylindrem a oddalona jest nie więcej jak o trzecią część całkowitej wysokości naczynia od jego pokrywy. Połączenie rur *B* i *C* z naczyniem, jakoteż pokrywy zamykającej, tudzież połączenie rury *B* z otworem odpływowym brahy w alembiku, musi być całkiem szczelne. To ostatnie połączenie i pokrywa naczynia powinny nadto nadawać się do zamknięcia urzędowego, rury zaś *B* i *C* powinny być dość szerokie, aby ich nie zatkaly części składowe stałe, znajdujące się w braże.

10. Tak do pierwotnego zbadania, jakoteż do późniejszego nadzoru, czy warunki ustawowe opodatkowania podług wyrobu, co się tyczy przyrządu do pędzenia, oziębialnika itd. zostały dopełnione, przedsiębiorca gorzelni obowiązany jest mieć w pogotowiu przyrządu, np. schody, drabiny, galerye, potrzebne czynnikom skarbowym, aby wszelkie części składowe przyrządu do pędzenia i oziębialnika można było z bliska obejrzeć dokładnie, a według okoliczności zabezpieczyć.

§. 17.

Do §. 66 ustawy.

Wzór oznajmienia ruchu do opodatkowania podług wyrobu.

1. Blankiety na oznajmienia ruchu gorzelni przypuszczonych do opodatkowania podług wyrobu na podstawie oznaczeń zegaru kontrolującego, wygotowane podług wzoru Nr. 8, wydawane będą za zwrotem kosztów wyrobu w tych urządzeniach, do których oznajmienia te mają być wnoszone. Wzór Nr. 8.

2. Jeżeli w gorzelni, która już dawniej obrała opodatkowanie podług wyrobu, ostatnie przed 1 października oznajmienie ruchu, ze względu na ustanowiony dla gorzelni przez Władzę skarbową I instancyi miesięczny okres obliczenia, obejmuje także część miesiąca października, tylko część aż do ostatniego września 1884 oznajmić trzeba podług dotychczasowych postanowień ustawowych, i wykonać obliczenie za tę część oddzielnie.

Oznajmienie, tyczące się owej części miesięcznego okresu oznajmienia, która przypada na październik, wnieść trzeba osobno podług przepisów ustawowych, obowiązujących od dnia 1 października 1884.

3. Tym gorzelniom, które aż do końca września 1884 opłacały podatek podług wydajności miejsca zacieru a chcą fabrykować dalej bez przerwy od dnia 1 października 1884 z opodatkowaniem podług wyrobu, pozwala się wziąć do użytku przeznaczone do tej fabrykacji naczynia od drożdży słodowych (naczynia zaczynowe) na 48 godzin a przeznaczone do tego celu naczynia drożdżowe na 12 godzin przed dniem 1 października 1884.

§. 18.

Do §. 67 i 68 ustawy.

Uwiedomienie o dozwolonej zmianie oznajmienia ruchu do opodatkowania podług wyrobu.

I. Uwiedomienie o zmianie w oznajmionej ilości lub rodzaju surowców, albo w oznajmionej ilości wyrobu albo też w zasobie lub pojemności kadzi fermentacyjnych, podać należy na piśmie w dwóch egzemplarzach do tego oddziału straży skarbowej, w którego okręgu nadzorczym znajduje się gorzelnia.

Jeden egzemplarz uwiedomienia opatrzony potwierdzeniem, jako był podany, zostanie gorzelni do zasłonięcia się zwrócony.

II. Oznajmienia dodatkowe o zamiarze zmiany oznajmionego wprzód rodzaju i ilości istot, które mają być przetwarzane, albo zmniejszenia lub powiększenia oznajmionej ilości alkoholu, lub też obojgu razem, zawierać mają:

1. nazwisko przedsiębiorcy gorzelni, siedzibę i liczbę konskrypcyjną gorzelni;
2. miesiąc, dzień i godzinę, od której nastąpić ma zmiana później oznajmiona;

3. rodzaj i ilość istot, które od oznaczonej chwili (2) aż do końca miesięcznego okresu oznajmienia mają być przetworzone i

4. ilość alkoholu, która prawdopodobnie w tym czasie (3) będzie wyrobiona.

III. Ponieważ na mocy §. 68 ustawy o opodatkowaniu gorzałki, przy miesięcznym obliczaniu ocenia się, czy przestrzeń wolna 15 od sta nie została przekroczone, zawsze tylko na podstawie wyrobu jednego oznajmienia, przeto w przypadkach, w których podane będzie oznajmienie późniejsze, dotyczące się oznajmionej ilości alkoholu, wyrób przypadający na czas, aż póki oznajmienie późniejsze nie stanie się ważnem, policzyć należy w takiej ilości alkoholu, która wypadnie w stosunku czasu ruchu pierwotnie oznajmionego do tego przeciągu czasu, przez który pierwotne oznajmienie było ważne. W pozostałej części miesięcznego okresu oznajmienia, służyć ma oczywiście za podstawę obliczenia ilość alkoholu, podana w późniejszym oznajmieniu.

§. 19.

Do §. 69 ustawy.

Uwiedomienie o przerwie w prawidłowym działaniu zegaru kontrolującego.

Uwiedomienie o przerwie w działaniu zegaru kontrolującego podać należy do tego oddziału straży skarbowej, w którego okręgu nadzorczym znajduje się gorzelnia.

W uwiedomieniu tem, jak niemniej w zapisku, który ma być zaciągnięty do rejestru gorzelnianego, podać trzeba kiedy (pora dnia i godzina) spostrzeżono przerwę.

§. 20.

Do §. 70 ustawy.

Sposób opłacania podatku podczas przerwy w prawidłowym działaniu zegaru kontrolującego, ustawienie zegaru rezerwowego.

1. Jeżeli zegar kontrolujący podczas przerwy w prawidłowym działaniu swoim daje dodatkowe oznaczenia co do ilości płynu wysokowego pędzonego, która przez niego podczas tej przerwy przepłynęła (jak np. wyskokomierz Dolańskiego za pomocą huštawki), trzeba oznaczenia te wziąć na uwagę do wykazania czasu, od którego podatek ma być obliczany.

2. Jeżeli gorzelnia rozporządza drugim zegarem kontrolującym, który czyni zadość przepisanyim wymaganiom kontroli nad podatkiem od gorzałki i jeżeli przedsiębiorca gorzelnii zażąda, aby został ustawiony, Władza skarbowa I instancyi zarządzi to niezwłocznie.

W gorzelnii, która stanowczo musi podlegać opodatkowaniu podług wyrobu, pędzenie odbywać się może tylko pod warunkami w §. 70, I, II i IV ustawy podanemi, aż do ustawienia zegaru rezerwowego, gdyby był, a według okoliczności aż do usunięcia przerwy, najdłużej przez dni dziesięć od chwili, jak przerwa nastąpiła, jeżeli okres ten na mocy przepisu §. 70, III ustawy nie został skrócony lub całkiem uchylony.

3. Jeżeli zaś przedsiębiorca gorzelnii chce przejść do ryczałtowego oznaczenia podług wydajności miejsca zacieru w rozmiarach fabrykacyi (opłatnego miejsca zacieru), które do tego sposobu opodatkowania są mu według §§. 21 i 27 ustawy, dozwolone, natenczas, jak tylko potrzebny do tego przegląd przyrzą-

dów do wyrobu zostanie podany, spisany będzie niezwłocznie urzędowy wywód i według możliwości przyspieszy się wymierzenie wydajności.

Rozumie się samo przez się, że przedsiębiorca gorzelni nawet bez poprzedniego spisania wyvodu urzędowego, rozpocząć może pod odpowiedzialnością stósownie do §. 33 ustawy o opodatkowaniu gorzałki, ruch gorzelni opodatkować się mający podług wydajności miejsca zacieru, a gdy się na to zdecyduje, wydajność ta wymierzona będzie natychmiast na podstawie podanego przeglądu przyrządów do wyrobu.

W każdym jednak razie wywód urzędowy spisany będzie w pierwszych tygodniach fabrykacyi, odbywającej się z oznaczeniem ryczałtorem.

Gdyby wymierzeniu wydajności stała na przeszkodzie taka okoliczność, że oznajmiono używanie do fabrykacyi przyrządów, które ani w ustawie o opodatkowaniu gorzałki, ani w niniejszem rozporządzeniu wykonawczem [nie] zostały jeszcze uznane ani za wolne od podatku, ani też za opłatne warunkowo lub bezwarunkowo, przedsiębiorca gorzelni zostanie o tem natychmiast uwiadomiony, a jednocześnie zarządzone będzie co potrzeba z powodu, iż owe przyrządy do wyrobu nie są jeszcze poklasyfikowane.

Jeżeli zaś przedsiębiorca gorzelni chce prowadzić fabrykacyą z ryczałtorem oznaczeniem podług wydajności miejsca zacieru, nim jeszcze ministerstwo skarbu owe przyrządy poklasyfikuje, wydajność wymierzona być może z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania w ten sposób, że przyrządy jeszcze nie poklasyfikowane, uważane będą za opłatne bezwarunkowo.

4. Do osiągnięcia celu, wzmiankowanego w §. 70, IV ustawy, urzędnik skarbowy, któremu poruczona jest kontrola nad gorzelniami, opłacającymi podatki podług oznaczeń zegaru kontrolującego, obowiązany jest obserwować dokładnie co jakiś czas zwykłą wydajność przyrządu do pędzenia.

Wynik tej obserwacyi zapisać trzeba w rejestrze gorzelnianym a nadto notować go winien kontrolor powiatowy na wypadek potrzeby.

5. Ministerstwo skarbu zastrzega sobie, że w takim razie, gdyby przepisane w §. 70, I i II ustawy oznaczanie kwoty podatku za czas przerwy w prawidłowem działaniu zegaru kontrolującego, okazało się niedostatecznem, zarządzi obliczanie ilości pływu wyskokowego pędzonego, która ma być opodatkowana za czas przerwy w prawidłowem działaniu zegaru kontrolującego podług ilości, koncentracyi i attenuacyi fermentacyjnej zacieru i w porozumieniu z królewsko-węgierskiem ministerstwem skarbu wyda potrzebne do tego przepisy.

§. 21.

Do §. 71 ustawy.

Zmiana ruchu gorzelni oznajmionego do opodatkowania podług wyrobu, w skutek przeszkody nie dającej się odwrócić.

1. Gdy w skutek przeszkody nie dającej się odwrócić, nastąpić ma tylko zmienione postępowanie opłatne, natenczas podać należy przepisane nowe oznajmienie na pozostałą jeszcze część czasu fabrykacyi, już oznajmionego, z dołączeniem potwierdzenia co do przeszkody, które wydać ma gorzelni czynnik skarbowy do zbadania przeszkody ruchu przeznaczony i z odwołaniem się do pierwotnego oznajmienia ruchu, tak samo jak tamto na piśmie, w trzech egzemplarzach na blankietach drukowanych.

Jeżeli postępowanie zmienione polega na tem, że ma być puszczoney w ruch przyrząd do pędzenia (rezerwowy), pod zamknięciem urzędowem będący, którego oziębialnik, jak się samo przez się rozumie, musi być połączony z zegarem kontrolującym (§. 61, III, l. 1 ustawy), zdjęcie pieczęci urzędowej powinno nastąpić w obecności czynnika skarbowego i trzeba to zapisać w rejestrze gorzelnianym. Jeżeli w skutek zmienionego postępowania, przyrząd do pędzenia ma wyjść z użycia, trzeba wziąć go pod zamknięcie urzędowe i zapisać to w rejestrze gorzelnianym.

2. Co się tyczy kwoty podatku w zmienionem postępowaniu, odróżniać tu należy trzy przypadki:

Za pozostałą jeszcze część czasu ruchu pierwotnie oznajmionego, przypada albo *a*) większy albo *b*) równie wielki albo *c*) mniejszy podatek od gorzałki niż według pierwotnego oznajmienia, gdy suma podatku w temże oznajmieniu podana, rozdzielona będzie w stosunku oznajmionego czasu ruchu przed zajściem przeszkody ruchu i po jej zajściu.

W przypadku *a*) nadwyżka wzięta będzie na przepis za wydaniem ceduły podatkowej, albo ma być natychmiast zapłacona, podług tego, czy przedsiębiorcy gorzelni służy pozwolenie kredytowania podatku czy nie.

W przypadku *b*) ceduła podatkowa nie będzie wydana.

Podobnież w przypadku *c*) nie będzie wydana ceduła podatkowa a kwota, o którą zmniejsza się należytość podatkowa, wyrównana zostanie przez odpisywanie co miesiąc podatku od gorzałki.

W każdym przypadku egzemplarz oznajmienia ruchu zmienionego zwrócony będzie gorzelni z urzędowem potwierdzeniem jako był podany.

§. 22.

Do §. 72 ustawy.

Obliczenie miesięczne do opodatkowania podług wyrobu. Wzór jego. Zrealizowanie wyników.

Obliczenie miesięczne wygotować ma kontrolor powiatowy lub urzędnik Władzy skarbowej I instancyi w dwóch egzemplarzach a mianowicie:

W gorzelniach, które według §. 25, I (§. 21, I, lit. *c* i III) stanowczo podlegają opodatkowaniu podług wyrobu, podług dołączonego wzoru Nr. 9, w gorzelniach, którym w myśl §. 61, II ustawy służy ustępstwo co do odsetek alko-

Wzór Nr. 9.

holu, które mają być opodatkowane, według dołączonego wzoru Nr. 10 a względnie

Wzór Nr. 10.

Wzór Nr. 11. dnie Nr. 11.

Każde obliczenie podpisać ma także przedsiębiorca gorzelni lub jego pełnomocnik.

Jeden egzemplarz obliczenia wydany będzie przedsiębiorcy gorzelni lub jego pełnomocnikowi, drugi zaś odesłany zostanie niezwłocznie do tego urzędu, do którego przedsiębiorca gorzelni podawać ma oznajmienie ruchu.

Co się tyczy miesięcznego obliczenia w gorzelniach rolnych nadmienia się, że takiej gorzelni, która ze względu na policzalną rozległość gospodarstwa rolnego z nią połączonego może domagać się ustępstwa 10 od sta, gdy średni wyrób dzienny wynosi przeszło 3½ aż do 5 hektolitrów płynów wysokowych pędzonych, należy się ustępstwo 20 od sta, jeżeli średni wyrób płynu wysokowego pędzonego w jednym dniu ruchu miesięcznego okresu oznajmienia a względnie obliczenia nie przynosi 3½ hektolitra.

§. 23.

Do §. 73 ustawy.

Regestr gorzelniany.

1. Ponieważ zegar kontrolujący, już przez to, że jest według przepisu połączony z oziębialnikiem, służy do kontroli nad podatkiem od gorzałki, przeto w gorzelni, w której są dwa lub więcej przyrządów do pędzenia, opatrzonych własnymi oziębialnikami, a więc w myśl §. 61, III, l. 1 ustawy, tyleż także zegarów kontrolujących jest ustawionych, kierownik gorzelni i wykonawcy kontroli zapisywać winni w rejestrze gorzelnianym oznaczenia również każdego takiego zegaru kontrolującego, którym oziębialnik przyrządu do pędzenia, nie będącego w ruchu (rezerwowego), jest opatrzony. Gdyby w ogóle nie był oznajmiony ruch tego przyrządu do pędzenia, który przeto byłby urzędownie zamknięty, wykonawca kontroli powinien nadmienić o tem w każdym zapisku.

2. Rejestra gorzelniane ułożone być powinny podług wzoru Nr. 12.

Wzór Nr. 12.

Władza skarbową I instancyi wydawać będzie za zwrot kosztów wyrobów druki do tych rejestrów w zeszytach z ponumerowanymi stronicami i parafowanymi, których nie przyciśnięta jest pieczęcią urzędową. Przed wydaniem wpisane będzie na każdym zeszycie nazwisko przedsiębiorcy i siedziba gorzelni, dla której zostaje nabyty.

Przy miesięcznem obliczeniu odbiera się rejestra gorzelniane razem z odnośnemi cedułami podatkowemi.

§. 24.

Do §. 74 ustawy.

Podatek konsumcyjny od wyrobu zapraw octowych i octu.

Zawarte w §. 74 ustawy odwołanie się do §§. 20, l. 1, 21, 22, 23, 26 aż do 60 włącznie, uwiadamia tylko, że do wyrobu zapraw octowych i octów, który na mocy §. 1 ustawy podlega opodatkowaniu, stósować trzeba zawsze tylko ryczałtowe opodatkowanie jakiegokolwiek wielkości byłoby opłatne miejsce zacieru.

§. 25.

Do §. 76 ustawy.

Uwolnienie od obowiązku oznajmiania rektyfikacyi i przekształcania płynu wyskokowego pędzonego już opodatkowanego.

Od obowiązku oznajmiania rektyfikacyi lub wszelkiego innego przekształcania drogą destylacyi płynu wyskokowego pędzonego już opodatkowanego, uwolnione są na zasadzie ostatniego ustępu §. 76:

1. Zakłady publiczne naukowe i nauczające (uniwersytety, szkoły główne, gimnazya, szkoły realne itd.), o ile rzeczonem postępowaniem zajmują się jedynie w celach nauki lub nauczania.

2. Także probiernie chemiczne nie należące już do zakładów wzmiankowanych pod 1, które płynu wyskokowego przepędzonego nie wyrabiają i nie przedają, co do destylacyi płynu wyskokowego przepędzonego wykonanej tylko na próbę lub w celach badawczych.

Czy i pod jakimi warunkami także inne zakłady publiczne i probiernie chemiczne uzyskać mają uwolnienie od przerzeczonego obowiązku, orzekać będzie ministerstwo skarbu w każdym z osobna przypadku.

§. 26.

Do §. 80 ustawy.

Opłacanie podatku od gorzałki ratami miesięcznymi z góry.

Pozwolenie do opłacania należności podatkowej ratami z góry, odnośnie do oznajmień ruchu, obejmujących okres całomiesięczny, udzielać będzie na prośbę przedsiębiorcy Władza skarbową I instancyi na jedną kampanią, jeżeli zachodzą warunki ustawowe.

Co się tyczy terminów płacenia podatku w tym sposobie, pierwszą ratę zapłacić należy natychmiast przy odebraniu ceduły podatkowej miesięcznej, we względzie zaś reszty należności podatkowej stanowi się, że w przypadkach, w których należność ta zapłacona być może w dwóch ratach, drugą ratę zapłacić należy piętnastego dnia oznajmionego okresu miesięcznego a w przypadkach, w których zapłacona być może w czterech ratach, drugą ratę zapłacić należy siódmego, trzecią piętnastego a czwartą dwudziestego drugiego dnia oznajmionego okresu miesięcznego. Gdy zaś chodzi o należność podatkową za miesiąc luty albo za okres oznajmienia miesięcznego, obejmujący koniec tego miesiąca, natenczas, jeżeli się ma płacić w dwóch ratach, drugą ratę zapłacić należy czternastego lutego a względnie czternastego dnia oznajmionego okresu miesięcznego a gdy się płaci w czterech ratach, zapłacić należy drugą ratę 7 lutego, trzecią 14 lutego a czwartą ratę 21 lutego a względnie siódmego, czternastego i dwudziestego pierwszego dnia oznajmionego okresu miesięcznego.

Gdy termin płacenia przypada w niedzielę lub święto, zapłacić należy ratę w następnym dniu powszednim.

§. 27.

Do §. 81 ustawy.

Kredytowanie podatku od gorzałki.

O udzielenie kredytu do opłaty podatku od gorzałki, prosić należy Władzę skarbową I instancyi.

Udzielany będzie tylko na jedną kampanią.

Celem odnowienia kredytu nie potrzeba odnawiać za każdym razem także rękojmi na kwotę podatku, która ma być zakredytowana; lecz rękojmia już dana, o ile w tym względzie nie podlega ograniczeniu, pozostawiona być może także na drugą kampanią i następne, jeżeli nie zajdą okoliczności, które zdaniem Władzy skarbowej zmieniają wartość danej rękojmi w sposób zagrażający skarbowi państwa.

Co się tyczy sposobu zabezpieczenia kredytu na podatek od gorzałki, zachowują się w mocy obowiązującej przepisy rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 5 lutego 1852 (Dz. u. p. 1852, Nr. 43) a we względzie papierów publicznych, które wolno składać jako rękojmię zabezpieczenia, przepisy rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 18 czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 73).

Wartość jednak, w której wyskok przyjęty być może jako zastaw rękojemczy, ustanawia się w kwocie 11 centów za każdy stopień hektolitrowy alkoholu.

W przypadkach, gdy zapis hipoteczny stanowić ma zabezpieczenie kredytowanego podatku od gorzałki, natenczas, tak samo jak do wymierzenia opłat bezpośrednich, krotna podatku, która może być przyjęta za równoważnik wartości hipoteki wolnej od długów, o ile jest nią realność, podatkowi gruntowemu podlegająca, obliczana być ma według odnośnych przepisów artykułu III ustawy z dnia 7 czerwca 1881 o sumie ogólnej podatku gruntowego (Dz. u. p. Nr. 49).

W czasie od 1 stycznia 1883 aż do 31 grudnia 1898, gdy chodzi o obliczenie wartości nieruchomości podatkowi gruntowemu podlegających, mających służyć za rękojmią hipoteczną na zabezpieczenie podatku od gorzałki, wolno przyjmować podatek gruntowy, bez potrącenia kwoty darowanej, siedmdziesiąt razy wzięty, za wartość nieruchomości, podatkowi gruntowemu podlegającej (Dz. u. p. 1884, Nr. 18).

Zabezpieczenie może także stanowić poręka instytucji kredytowych, pod nadzorem rządowym zostających, stósownie do przepisów rozporządzenia z dnia 15 listopada 1880 (Dz. u. p. Nr. 139).

§. 28.

Postanowienia powyższe, o ile tyczą się oznajmiania ze strony gorzelni rolnych, udowadniania i załatwiania roszczeń do ustępstwa co do wydajności alkoholu (§. 8) i opłacania podatku sposobem ugodnym w razie przetwarzania istót niemącznych (§. 5, I i II) nabywają mocy od kampanii, poczynającej się 1 września 1884, o ile zaś tyczą się innych przedmiotów, od kampanii poczynającej się 1 października 1884, a zarazem tracą moc swoją terażniejsze przepisy wykonawcze do ustawy o podatku od gorzałki, mianowicie zaś przepis z dnia 3 lipca 1878 (Dz. u. p. Nr. 95), o ile w postanowieniach powyższych nie są wymienione jako prawidła nadal zatrzymane.

Dunajewski r. w.

Do §. 3.

Wzór Nr. 1.

Kraj:

Okrąg skarbowy:

Okrąg kontroli:

Dowód do Nr. bież. . .
zapisków.**Oświadczenie**

tyczące się gorzałki, przeznaczonej w skutek pozwolenia
 w z dnia 18 . . l. . . .
 z żądaniem zwrotu podatku konsumcyjnego, do wyrobu

Podpisany oznajmia c. k.
 w że ilość gorzałki
 wewnątrz wymienioną użyje do wyrobu
 z domaganiem się
 zwrotu podatku konsumcyjnego.

. dnia 18 . .

Podpis.

1. Ilość gorzałki w hektolitrach
2. Odsetki alkoholu gorzałki podług
100dzielonego alkoholometru przy
ciepłocie 12° Reaumura
3. Stopni hektolitrowych alkoholu (ilo-
czyn z 1 i 2)
4. Kwota zwrotu podatku podług stopy
po 11 c. za 1 stopień hektolitrowy
alkoholu
5. Stan znaleziony przez czynników
skarbowych:
 - a) co do ilości
 - b) co do odsetków alkoholu go-
rzalki
6. Potwierdzenie czynników skarbo-
wych co do rodzaju i ilości istoty
użytej do przeistoczenia gorzałki

Do §§. 6, 9 i 16.

Wzór Nr. 2.

Kraj: _____

Okrąg kontroli: _____

Okrąg urzędu podatkowego: _____

Opisanie

lokali składających zakład podpisanego przedsiębiorcy gorzelni N. N.
fabrykanta drożdży prasowanych wysokowych
 w N.

Nr.	
I	Kotłarnia w dziedzińcu na prawo; z niej prowadzą drzwi do
II	Izby na kadzie zacierowe z 3 oknami wychodzącymi na podwórze.
III	Palarnia, znajdująca się przed wchodem do kotłarni. Na prawo od niej jest
IV	Izba do płókania ziemniaków, mająca jedno okno i drzwi wychodowe, prowadzące do dziedzińca wewnętrznego. Na lewo od palarni prowadzą z dziedzińca drzwi do
V	Słodowni z 2 oknami, łączącej się za pomocą drugich drzwi z drewnią. Przy wchodzie do domu znajdują się drzwi spuszczone prowadzące do
VI	Piwnicy na ziemniaki i do piwnicy zawierającej zapas gorzałki, które są od siebie oddzielone przez pierzeniem a łączą się za pomocą drzwi w temże umieszczonych.
VII	Izba dla pomocników przytkająca do drewni ma drzwi prowadzące na dziedziniec i okno z kratą wychodzące na ulicę.
VIII	Izba na przygotowywanie zaciern z drzwiami do sieni i oknem wychodzącem na dziedziniec, łączy się za pomocą drugich drzwi z
IX	Izbą na sól z jednym oknem od dziedzińca. Przez nią przechodzi się drzwiami do
X	Pokoju starszego palacza, który ma 2 okna od ogrodu i wychód na dziedziniec. Na schodach przed sienią jest wchód na
XI	Strych, składający się z trzech oddziałów.
XII	Izba do chłodzenia znajduje się w dziedzińcu obok izby do przygotowywania zacieru, składająca się z rusztowania nakrytego dachem.
XIII	Komunikacyj skrytych niema.

Wykaz przyrządów do wyrobu załącza się.

Ruchem kieruje którego podpis znajduje się poniżej.

Dozór nad służbą gorzelnianą sprawuje N. N.

Do udzielania wyjaśnień, gdy czynnik skarbowe ich zażądają, upoważniony jest N. N.

. dnia 18

N. N.,
Kierownik fabrykacyi.N. N.,
Przedsiębiorca gorzelni.

Opisane powyższe podane dnia 18 potwierdzają niżej podpisani jako prawdziwe a przepisany w tej mierze protokół spisany został z dnia 18

N. N.,
Komisarz straży skarbowej.N. N.,
Członek rady gminnej.

Do §. 9.

Wzór Nr. 3.

Kraj: _____

Okrąg kontroli: _____

Okrąg urzędu podatkowego: _____

W y k a zwszystkich naczyń i przyrządów do wyrobu znajdujących się w gorzelnii N. N.
w N. Nr. domu

Wyróżnieniem oznaczeniem podatku	Nr.	N a z w a	Pojemność		Wyróżnieniem oznaczeniem podatku	Nr.	N a z w a	Pojemność		Uwaga
			hekto-litry	litry				hekto-litry	litry	
Bezwarunkowo opłatne					Warunkowo opłatne					
Wolne od podatku										

N. dnia 18

N. N.,
Przedsiębiorca gorzelnii.**Wywód rewizyj.**

Podpisani znalazłszy naczynia i przyrządy do wyrobu powyżej wyszczególnione, wymierzili je, policzbowali i ocechowali urzędownie, z czego nadto spisany został przepisany protokół.

dnia 18

N. N.,
Komisarz straży skarbowej.N. N.,
Przełożony gminy.

Do §. 10.

Wzór Nr. 4.

Kraj: _____

Okrąg kontroli: _____

Okrąg urzędu podatkowego: _____

Oznajmienie ruchu

gorzelnii w l. konsk. utrzymywanej przez
a opodatkowanej ryczałtowo podług wydajności miejsca zacieru.

Ruch opłatny		Rodzaj surowców przeznaczonych do wyrobu gorzałki	Data i liczba załatwienia urzędowego	Podatek ryczałtowy				U w a g a
zaczyna się	trwa aż do			dzienny	ZA PRAS oznajmiony do ruchu opłatnego			
Rok, miesiąc, dzień, godzina					zł.	c.	zł.	

. dnia 18 . .

N. N.

- Uwaga.** 1. Na pierwszy miesiąc kampanii rocznej, jakoteż w przypadkach poprzedniej przerwy w ruchu gorzelnii, gdyby w ciągu rocznej kampanii przez jeden lub kilka miesięcy trwała, podać należy w rubryce „Uwaga“ dzień i godzinę, w której zaczęto używać naczyń do drożdży słodowych a w gorzelniach, w których naczynia służące do gotowania zaprawy zacierowej albo naczynia, przeznaczone do maceracji kukurudzy lub zboża nie mają być uważane za naczynia przedzacierowe, także dzień i godzinę przeniesienia istót do tychże naczyń.
2. Jeżeli gorzelnii jako rolnej przyznane zostało ustępstwo z wydajności dziennej, w rubryce „Uwaga“ przytoczyć należy datę i liczbę tego ustępstwa.
3. Gdyby w ciągu miesiąca chciano także wyrabiać drożdże stałe a w skutek tego miano opłacić dodatek 30procentowy od wyrobu drożdży stałych, trzeba o tem nadmienić w rubryce „Uwaga“ i przypadający dodatek 30procentowy zapisać osobno obok ryczałtu podatkowego.

Do §. 14.

Wzór Nr. 5.

Kraj:

Okrąg kontroli:

Okrąg urzędu podatkowego:

Uwiedomienie o ruchu

podane przez przedsiębiorcę gorzelni
tyczące się gorzelni w l. konsk.

Celem oznaczenia wydajności dziennej gorzelni w
l. konsk. podpisany uwiadamia, że wyrób gorzałki w tejże gorzelni
zamierza rozpocząć dnia 188 . .

. dnia 18 . .

N. N.

Do §. 15.

Wzór Nr. 6.

Kraj: _____

Okrąg kontroli: _____

Okrąg urzędu podatkowego: _____

Oznajmienie

postępowania opłatnego wyrobu gorzałki w gorzelnii utrzymywanej przez
 opodatkowanej ryczałtowo podług wydajności przyrządu do pędzenia a znajdującej się
 w l. konsk.

Rodzaj surowców	Przyrząd do pędzenia w fabrykacji używać się mający		Przenoszenie surowców na przyrząd do pędzenia zaczyna się Miesiąc, dzień i godzina	Koniec pędzenia	Czas pędzenia		U w a g a
	Liczba	z ustanowioną wydajnością dzienną w hekto- litrach zacieru			Ilość		
			dni	godzin			

. dnia 18

Podpis.

- Uwaga.** 1. Gdy się przetwarza istoty mączne (zboże, strączywo, ziemniaki), buraki i melas lub istoty będące z nim na równi, w rubryce „Uwaga“ podać należy liczby i pojemność naczyń do zacieru i drożdży, które mają być użyte.
 2. Gdy gorzelnia przetwarzająca istoty mączne przyznane będzie jako rolnej ustępstwo co do wydajności alkoholu, w §. 50 a ustanowionej, zanotować trzeba w rubryce „Uwaga“ datę i liczbę tego ustępstwa.

(Polnisch.)

Do §. 16.

Wzór Nr. 7.

Kraj: _____

Okrąg kontroli: _____

Okrąg urzędu podatkowego: _____

W y k a z

wszystkich naczyń i przyrządów do wyrobu ^{gorzeln}fabryki drożdży prasowanych wysokokowych N. N.
znajdującej się w Nr. domu

Nr.	N a z w a	Pojemność		Nr.	N a z w a	Pojemność	
		hektolitry	litry			hektolitry	litry

N. dnia 18 . . .

N. N.,
Przedsiębiorca gorzeln.**Stwierdzenie rewizyi.**

Podpisani znalazłszy naczynia i przyrządy do wyrobu powyżej wyszczególnione, wymierzyl je, policzbowali i ocechowali urzędownie, z czego uadto spisany został przepisany protokół.

N. N.,
Komisarz straży skarbowej.N. N.,
Członek rady gminnej.

Do §. 17.
Wzór Nr. 8.

Kraj:

Okrąg kontroli:

Okrąg urzędu podatkowego:

Oznajmienie ruchu

gorzelnii utrzymywanej przez w i. konsk. która podatek od gorzalki opłacać ma według oznaczeń zegarów kontrolujących.

Postępowanie opłatne	Do wyrobu gorzalki używa się		Naczynia do fermentacji (kociołki fermentacyjne, naczynia do fermentacji drożdży itd.), które mają być używane	Numer przyrządów do pedzenia	Zegary kontrolujące połączone z przyrządami do pedzenia		Przybliżona ilość płynu wysokowego, która ma być wyrobiona w hektolitrach	Należność podatkowa od tego wyrobu przypadająca po 11 c. od kądżego sto-pnia hektolitrowego alkoholu	Uwaga
	zaczyna się	kończy się			do pedzenia	z przędzy			
Rok, miesiąc, dzień i godzina	stodu	Innych surowców	Pojemność	Rodzaj	Nr.	Oznaczenie zegaru	zł.	c.	
	rodzaj (sład zieleny lub suchy)	rodzaj	Nr. hekto-litry						
	kilo-gram.	kilo-gram.	litry						

. dnia 18 N. N.

Uwagi. 1. W rubryce „postępowanie opłatne zaczyna się, kończy” podać także treść, czy przyrząd do pedzenia jest w ruchu we dniu i w noey, czyli też włącznie w godzinach dziennych.
2. Rubryce „oznaczenie zegaru” wypełniać należy tylko w tych oznajmieniach ruchu, które podaje się po przerwie ruchu.
3. Jeżeli w oznajmionym okresie także drożdże stałe mają być wyrabiane, trzeba o tem nadmienić w rubryce „Uwaga” i przypadający od tego 30procentowy dodatek do podatku od gorzalki osobno obliczyć i zapisać.
4. Jeżeli gorzelnia jako rolnej przyznane zostało podług §. 61, II, lit. a i b ustawy ustępstwo z odsetek alkoholu, które mają być opodatkowane, natenczas w rubryce „Uwaga” przytoczyć trzeba datę i numer odpowiedniego załatwienia Władzy skarbowej i instancji.

Do §. 22.

Wzór Nr. 9.

Kraj: _____

Okrąg kontroli: _____

Okrąg urzędu podatkowego: _____

Obliczenie podatku od gorzałki

dla gorzelni w l. konsk.

Liczba przyrzędu do pędzenia	Zegar kontrolujący		Początek okresu obliczenia		Koniec okresu obliczenia		Różnica pomiędzy oznaczeniami zegaru na początku i na końcu okresu obliczenia w litrach	Ilość stopni hektolitrowych (litrow) alkoholu, które mają być opodatkowane, przyjmując średnią odsetków alkoholu w ilości 75 stopni 100dzielnego alkoholometru	Uwaga
	rodzaj	liczba	miesiąc, dzień i godzina	z oznaczeniem za pomocą zegaru	miesiąc, dzień i godzina	z oznaczeniem za pomocą zegaru			
I	—	2	3 listopada 188. . 8 godzina zrana	006750	3 grudnia 188. . 8 godzina zrana	014835	8.085	6.063-75	
II	—	5	„	035425	„	046830	11.405	8.553-75	
S u m a .								14.617-50	

Wyraźnie: Czternaście tysięcy sześćset siedemnaście i $\frac{50}{100}$ stopni hektolitrowych (litrow) alkoholu, za które należytość (11 c. od stopnia hektolitrowego, alkoholu) wynosi 1607 zł. 92 $\frac{1}{2}$ c.

Do tego dodatek 30procentowy od wyrobu drożdży stałych połączonego z wyrobem płynu wysokowego pędzonego 482 „ 38 „
przeto całkowita należytość podatkowa wynosi 2090 zł. 30 $\frac{1}{2}$ c.

Gdy na podstawie oznajmienia ruchu ddo. stosownie do cedny podatkowej zapłacono Nr. wzięto na przepis tylko od wyrobn 14.000 stopni hektolitrowych podatku z 30procentowym dodatkiem razem 2002 zł., przeto urząd podatkowy w wziąć ma jeszcze na przepis (zapłacić należy w ciągu trzech dni) kwotę 88 zł. 30 $\frac{1}{2}$ c.

. dnia 18

N. N.,
Przedsiębiorca gorzelni.N. N.,
Kontrolor powiatowy.

Uwaga. Jeżeli w okresie miesięcznego obliczenia zdarzyła się przerwa w regularnym działaniu zegaru kontrolującego i w skutek tego ma nastąpić częściowo dodatkowe obliczenie podatku w myśl §. 70 ustawy, obliczenie to wykonać należy oddzielnie, z wyszczególnieniem istotnych okoliczności i wynik jego doliczyć do wyniku otrzymanego podług oznaczeń zegaru kontrolującego.

Do §. 22.

Wzór Nr. 10.

Kraj:

Okrag kontroli:

Okrag urzedu podatkowego:

Obliczenie podatku od gorzalkidla gorzelnii rolnej w I. konsk.
domagającej się ustępstwa co do odsetek alkoholu, które mają być opodatkowane.

Numer przyrzędu do Pyszenia	Zegar kontrolujący		Początek okresu obliczenia		Koniec okresu obliczenia		Różnica pomiędzy oznaczeniami zegaru na początku i na końcu okresu obliczenia w hektolitrach	Z tego wyrobu przypada średnio na jeden dzień fabrykacji okresu oznajmionego hektolitrów	Ilość stopni hektolitrowych (litrów) alkoholu, które mają być opodatkowane przyjmując średnią odsetków alkoholu w ilości 75 stopni 100dzielnego alkoholometru	Uwaga
	rodzaj	liczba	miesiąc, dzień i godzina	z oznaczeniem za pomocą zegaru	miesiąc, dzień i godzina	z oznaczeniem za pomocą zegaru				
1	.	6	2 paź- dziernika 188. 8 godzina zrana	000900	2 listo- pada 188. 8 godzina zrana	013800	129	4.16	9.675	

Rozporządzeniem Dyrekcji skarbowej powiatowej
Inspektora skarbowego w

de dato gorzelnia uznana została za rolną, należąca do gruntu policzalnej rozległości hektarów, dla której nieprzekraczalna ilość (10 litrów na 5 hektarów czyli 2 litry na 1 hektar), średniego, dziennego, ustępstwu podlegającego wyrobu płynu wysokowego pędzonego, w okresie oznajmienia wynosi hektolitrów.

Według powyższego obliczenia przypada średnio na jeden dzień fabrykacji oznajmionego okresu hektolitrów. Przedsiębiorcy gorzelnii należy się więc według §. 61, II, lit. ustawy, ustępstwo odsetków, z obliczonych powyżej w ilości stopni hektolitrowych odsetków alkoholu, a przeto od stopnia wyraźnie: stopni hektolitrowych (litrów) alkoholu, opłacić ma (11 c. od stopnia bektolitrowego alkoholu) należność w kwocie

Do tego dodatek 30procentowy od wyrobu drożdży stałych połączonego z wyrobem płynu wysokowego pędzonego przeto całkowita należność podatkowa wynosi

Gdy na podstawie oznajmienia ruchu de dato stosownie do ceduły podatkowej

de dato Nr. zapłacono od wyrobu stopni hektolitrowych, wzięto na przepis

a względnie po odliczeniu straconego zaraz przy oznajmieniu ustępstwa odsetek, od stopni hektolitrowych podatek (z 30procentowym dodatkiem od wyrobu drożdży stałych) w kwocie przeto jeszcze kwota ma być wzięta na przepis (w 3 dniach zapłacona)

przeto przewyżka w kwocie ma być do zwrotu zaasygnowana w urzędzie podatkowym w

. dnia 18

N. N.,
Przedsiębiorca gorzelnii.N. N.,
Kontrolor powiatowy.**Uwaga.** 1. Przy obliczeniu zdarzyć się mogą następujące przypadki:

a) Gorzelnia rolna należąca do gruntu, którego policzalna rozległość wynosi np. 160 hektarów, w której przeto największa ilość średniego dziennego wyrobu płynu wysokowego pędzonego może wynosić 320 litrów, wyrabia średnio w jednym dniu fabrykacji okresu oznajmionego 300 albo 330 litrów. W pierwszym razie (300 litrów) może być przyznane ustępstwo w ilości 20 od sta, w drugim razie 330 litrów wcale nie może być przyznane.

b) Gorzelnia rolna należąca do gruntu, którego policzalna rozległość wynosi np. 248 hektarów, w której przeto największa ilość średniego dziennego wyrobu płynu wysokowego pędzonego może wynosić 496 litrów, wyrabia średnio w jednym dniu fabrykacji okresu oznajmionego np. 496 lub 345 albo 497 litrów, w pierwszym razie (496 litrów) przyznane być może ustępstwo w ilości 10 od sta, w drugim (345 litrów) w ilości 20 od sta, w trzecim (497 litrów) ustępstwo wcale nie może być przyznane.

2. Jeżeli w okresie miesięcznego obliczenia zdarzyła się przerwa w regularnem działaniu zegaru kontrolującego i w skutek tego ma nastąpić częściowo dodatkowe obliczenie podatku i myśl §. 70 ustawy, obliczenie to wykonać należy oddzielnie z wyszczególnieniem istotnych okoliczności i wynik jego doliczyć do wyniku otrzymanego podług oznaczeń zegaru kontrolującego.

Do §. 22.

Wzór Nr. 11.

Kraj: _____

Okrag kontroli: _____

Okrag urzędu podatkowego: _____

Obliczenie podatku od gorzałkidla gorzelni nie rolnej w I. konsk.
domagającej się ustępstwa co do odsetek alkoholu, które mają być opodatkowane.

Numer przyrzędu do pędzenia	Zegar kontrolujący		Początek okresu obliczenia		Koniec okresu obliczenia		Różnica pomiędzy oznaczeniami zegaru na początku i na końcu okresu obliczenia w hektolitrach	Z tego wyrobu przypada średnia na jeden dzień fabrykacji okresu oznajmionego hektolitrów	Ilość stopni hektolitrowych (litrów) alkoholu, które mają być opodatkowane przyjmując średnią odsetków alkoholu w ilości 75 stopni 100dzielnego alkoholometru	Uwaga
	rodzaj	liczba	miesiąc, dzień i godzina	z oznaczeniem za pomocą zegarn	miesiąc, dzień i godzina	z oznaczeniem za pomocą zegaru				
I		7	2 listopada 188. 8 godzina zrana	000200	2 grudnia 188. 8 godzina zrana	010400	102	3-4	7.650	

Ponieważ średni wyrób dzienny oznajmionego okresu nie przenosi 3½ hektolitra płynu wysokowego pędzonego, przeto według końcowego ustępu §. 61, II ustawy należy się przedsiębiorcy gorzelni ustępstwo 5 od sta z odsetek alkoholu policzonych w ilości 7.650 stopni hektolitrowych, a przeto ma opłacić tylko od 7267.5, wyrażnie: siedm tysięcy, dwieście sześćdziesiąt siedm i $\frac{50}{100}$ stopni hektolitrowych (litrów) alkoholu należytości (11 c. od hektolitra alkoholu) w kwocie 799 zł. 42½ c.

Do tego dodatek 30procentowy od wyrobu drożdży stałych połączonego z wyrobem płynu wysokowego pędzonego 239 „ 83 „

przeto całkowita należytość podatkowa wynosi 1039 zł. 25½ c.

Gdy na podstawie oznajmienia ruchu de dato stósownie do ceduły podatkowej

de dato Nr. zapłacono tylko od wyrobu 7600, a względnie po odliczeniu

ustępstwa w ilości 5 odsetek, tylko od 7220 stopni hektolitrowych podatek (z 30procentowym dodatkiem w kwocie 1032 zł. 46 c., przeto urząd podatkowy w wziąć ma jeszcze na przepis (zapłacić należy w ciągu 3 dni) kwotę 6 zł. 79½ c.

. dnia 18 . . .

N. N.,
Przedsiębiorca gorzelni.

N. N.,
Kontrolor podatkowy.

Uwaga. Jeżeli w okresie miesięcznego obliczenia zdarzyła się przerwa w regularnem działaniu zegaru kontrolującego i w skutek tego ma nastąpić częściowo dodatkowe obliczenie podatku w myśl §. 70 ustawy, obliczenie to wykonać należy oddzielnie, z wyszczególnieniem istotnych okoliczności i wynik jego doliczyć do wyniku otrzymanego podług oznaczeń zegaru kontrolującego.

Do §. 23.

Wzór Nr. 12.

Kraj:

Okrąg kontroli:

Okrąg urzędu podatkowego:

R e g e s t r

wyrobu gorzałki w gorzelnii
 w Nr. konskr. w której
 używany jest zegar kontrolujący Nr. z okresu miesięcznego od . . .
 aż do

Uwaga. Kierownik gorzelnii osobiście lub jego zastępca obowiązany jest utrzymywać rejestr urzędownie przysposobiony, w którym od rozpoczęcia postępowania opłatnego aż do jego skończenia zapisywać należy szczegółły następujące:

- a) przed nkończeniem każdego zacieru rodzaj i wagę surowców do tego użytych;
- b) jak tylko kadź fermentacyjna świeżym zacierem napełniona zostanie, liczbę kadzi i ilość zacieru w niej zawartego;
- c) co 12 godzin oznaczenie zegaru kontrolującego. Jeżeli się używa więcej zegarów kontrolujących, przy każdym zapisku oznaczenia zegaru przydać należy także liczbę zegaru kontrolującego, od którego pochodzi. Zapisywać trzeba oznaczenia każdego zegaru kontrolującego, którym jest opatrzony oziębialnik przyrządu do pędzenia nie będącego w ruchu (rezerwowego);
- d) dzień i godzinę każdego zapiskn.

Czynnik nadzorcze skarbowe zapisują także w tym rejestrze wynik swojej rewizyi. Rejestr ten zamknąć należy co miesiąc po dokonaniu obliczenia poczem zabiera go czynnik skarbowy, wykonywający obliczenie, razem z należącym do niego oznajmieniem i potwierdzonemi wiadomościami o przeszkodach ruchu, jeżeli były, przerwach lub wadach zegaru kontrolującego (§. 73 ustawy o opodatkowaniu gorzałki).

Uwiadomienie o przerwie w regularnem działaniu zegaru kontrolującego w użyciu będącego, wpisać należy zaraz, gdy się je odsyła w całej osnowie do rejestru gorzelnianego w taki sposób, aby pismo zajmowało całą szerokość stronicy rejestru. Przerwy w regularnem działaniu zegaru kontrolującego, nie zapisane we właściwym miejscu rejestru w sposób powyższy, uważać należy za takie, o których nie doniesiono (§. 69 ustawy o opodatkowaniu gorzałki).

W podobny sposób zapisać należy w rejestrze gorzelnianym uwiadomienie, iż w skutek przeszkody nie dającej się odwrócić, ruch gorzelnii był tamowany lub przerwany. Przeszkody fabrykacyi nie zapisane w rejestrze w taki sposób, uważane będą za nieoznajmione (§. 71 ustawy o opodatkowaniu gorzałki).

Zaniebdanie zapisania w rejestrze w czasie właściwym oznaczeń zegaru kontrolującego, lub innego z punktów w §. 73 wzmiankowanych, jakoteż wszelkie niedokładne zapisanie w niem, ulegnie jako niedokładne utrzymywanie ksiąg karze pieniężnej od 5 aż do 200 złotych (§. 96 ustawy o opodatkowaniu gorzałki).

Do §. 6.

Wzór Nr. 13.

Kraj:

Okrąg kontroli:

Okrąg urzędu podatkowego:

O z n a j m i e n i e

postępowania opłatnego wyrobu gorzałki w gorzelnii utrzymywanej przez . . .
 opodatkowanej podług ilości i tężości wyrobu bez zegaru
 kontrolującego a znajdującej się w l. konsk.

Postępowanie opłatne		Istoty, które mają być przetwarzane		Numer i pojemność przyrządu do pędzenia gorzałki przeznaczonego	Przybliżona ilość alkoholu wyrobu w stopniach hektolitrowych	Należytość podatkowa		Uwaga
zaczyna się	kończy się	Rodzaj	Ilość			zł.	c.	
rok, miesiąc, dzień i godzina								

Załączka A.

Opisanie i wyobrażenie

kurka, który wziąć należy pod zamknięcie urzędowe dla przeszkodzenia odprowadzeniu płynu.

Rysunek. Figura 1 wyobraża przekrój takiego kurka a figura 2 widok jego boczny skręcony o 90° od figury 1.

Zrobiony jest z mosiądzu, od dołu całkiem zamknięty, od góry zaś opatrzony jest puszką *c c* i sprężyną *i i i*, z których ostatnia przyciska stożek *p p* i utrzymuje we właściwym położeniu.

Stożek można według upodobania obracać w puzdrze za pomocą klucza przystającego do jego czworobocznej głowy *o*.

Dla przeszkodzenia wyjęciu stożka jest on poniżej głowy przy *l* okrągło wytoczony i w tem miejscu obejmuje go ucho kabłąka *k*, utwierdzonego za pomocą szyi szruby *m*.

Na położenie zamknięcia urzędowego przystosowana jest do czworobocznej głowy tej szyi szruby kapa *n*, której podstawę stanowi tarcza, opatrzona 8 dziurkami.

Także kabłąk *k* jest prześwidrowany.

Gdy więc przez otwór kabłąka i przez dziurkę rzeczonyj tarczy, tamtej najbliższą, przeciągnięty będzie sznur na plombę i plombą opatrzony, natenczas szyja szruby ściskająca kabłąk, zabezpieczona jest przeciw skręceniu a w skutek tego ubezpieczony jest także położenie kabłąka, który utwierdza stożek kurka w ten sposób, że ręka nie upoważniona wyjąć go nie może. To jednak nie przeszkadza obracaniu się stożka.

Nadto, przez dowolne obrócenie głowy szruby *a* naciskającej sprężynę *i i* może on być nieco podniesiony lub spuszczoney; niemniej pakół *b b* daje się każdego czasu odnowić, ponieważ puszkę zeszczelnioną czyli zeszczelniczkę *c* można bez przeszkody wyjąć.

Zatrzymują bowiem ją wyobrażone na figurze 2 kawałki metalowe *r s* za pośrednictwem szruby *d*. (Na figurze 1 opuszczone są inne części kurka, aby opisane uczynić widoczniejszymi). Gdy trzeba puszkę (zeszczelniczkę) wyjąć, odkręca się najprzód szruby *d d*, a potem wyjmuje podstawkę 5.

Załączka B.

Zabezpieczenie krez i szrub holenderskich.

Całe czyli pełne ubezpieczenia krez, to jest takie, które zabezpieczać mają krezę ze wszystkich stron zamkniętą (figura 1, 2, 5 i 6) składają się z kapy walcowej, która osłania krezę i z dwóch połów A i A^1 . Rysunek.

Połowy te są z jednej strony połączone ściśle zawiasą (e) i mają z drugiej strony płyty $f f$ do utwierdzenia plomb.

Sztyft zawiasy — drut mosiężny — jest z jednego kawałka i przylutowany do połowy kapy.

Ściany boczne czyli dna obu kap mają okrągłe wycięcia o nieco większej średnicy niż średnica kawałków rury połączonych za pomocą krez.

Do tych wycięć przylutowane są przysadki walcowe h i h^1 , które muszą mieć najmniej dwa centymetry długości a przeto na tę odległość zasłaniają same kawałki rury a na końcach opatrzone są pierścieniami $g g$, które przylegają do rury i ubezpieczają położenie kapy.

Podobnież do ubezpieczenia szrub holenderskich (figura 3 i 4) służą puszeki podobnej formy i urządzenia; tylko przysadki h i h^1 muszą być zawsze dłuższe niż części holendra, tak, że pierścienie g i g^1 zamykają holendra całkiem.

Kapy są zrobione z blachy cynkowej i są wewnątrz powleczone białą farbą olejną, która powinna się stać brunatną tam, gdzie się lutuje.

Zresztą każda kapa ubezpieczająca jest tak urządzona, że powierzchnie zetknięcia się obu jej części są zasłonięte i że przeto nie można przy nich dostać się do krez lub szruby holenderskiej leżącej pod kapą.

Załączka C.

Rura zwierzchnia i jej ubezpieczenie.

Rysunek. Rura zwierzchnia, która otaczać musi ze wszystkich stron rurę przewodnią miedzianą, łączącą oziębialnik z zegarem kontrolującym, zrobiona jest z gładkiej blachy cynkowej, niepomalowanej, i składa się z części następujących:

- a) z połowicznego ubezpieczenia krezowego o ,
- b) z całkowitego ubezpieczenia krezowego p ,
- c) z prostego kawałka rury c , który ma u góry szrubę holenderską q , nakoniec
- d) z szruby holenderskiej s , która ze swoją przysadką s^1 i s^2 dochodzi prawie aż do tylnej ściany zegaru kontrolującego.

Ubezpieczenia krezowe pod a) i b) wzmiankowane, opisane są i wyobrażone powyżej przy szrubach holenderskich i krezach; co się tyczy kawałka rury c , składa się w całej długości z dwóch części, do których wzdłuż ich spojenia przylutowane są do osłonięcia go paski blaszane a (obacz rysunek „przekrój $c d$ “).

Krok szruby holenderskiej, przylutowanej do górnego końca tej rury, jest podobnież przekrojony na dwie połowy.

Kapa czyli mutra tej szruby holenderskiej składa się z jednego kawałka, spaja przeto dwie części rury zwierzchniej; drugi koniec obu części rur wchodzi pod szrubę holenderską s .

Tym sposobem dwie części rur są spojone i trzymają się mocno dla tego, że przysadki v v znajdujące się na ich końcach, przylegają do zamkniętej rury łączącej.

Zwrócony w górę kawałek rury szruby holenderskiej s składa się podobnież z dwóch połów z blachą okrywającą i przekrojoną przysadką kroku, którą chwyta pełna (nieprzekrojona) mutra; podobnież kawałek rury s^1 i s^2 składa się z dwóch części i ma kształt taki, że osłania holendra na zegarze kontrolującym.

Pomiędzy rurą łączącą a rurą zwierzchnią, która ją otacza, jest ze wszystkich stron wolne miejsce mniej więcej na 3 centymetry.

Załączka D.

Opis skrzyni powietrznej i należącego do niej płaszcza cynkowego.

Skrzynia powietrzna zrobiona jest z blachy miedzianej, wewnątrz pobielonej i składa się z dwóch części: Rysunek.

a) ze skrzyni *A* (Figura I) i

b) z kapy *e* (Figura I) z zamkniętym w niej kapturem *g* (Figura I).

Skrzynia *A* ma prawie 18½ centymetra szerokości, 10½ centymetra głębokości a 20 centymetrów wysokości, w razie potrzeby jednak może być większa. Wewnątrz skrzyni przymocowana jest ukośnie blacha miedziana, pobielana *d* w taki sposób, że około 1½ centymetra do dna nie dochodzi, w skutek czego wyskok wchodzący rurą przyływową *b* do skrzyni, dostaje się po pod tę blachę do odpływu *c*.

Przez nią powietrze i gaz wychodzą do góry a przez kapę *e* (Figura I) na zewnątrz.

Kapa *e* składa się z dna *e* (Figura III), które opatrzone jest otworem około 6 centymetrów szerokim a 14 centymetrów długim do wychodzenia powietrza.

Do tego otworu *g* (Figura III) przystaje kaptur około 8 centymetrów wysoki, od góry otwarty, który kapą *e* (Figura I) do tego samego dna przylutowaną, 10 centymetrów wysoką tak jest nakryty, że kapa ta od kaptura *g* wszędzie na 2 centymetry odstaje.

Kapa *e* jest od dna w górę mierząc aż do 7 centymetrów wysokości, gęsto podziurkowana, reszta zaś onejże nie podziurkowana.

Średnica dziurki nie powinna mieć więcej nad ½ centymetra.

Do skrzyni *A* kapa *e* przytwierdzona jest 4 szrubami, mającemi przedziurawione głowy, przez które przeciąga się sznur druciany do położenia zamknięcia urzędowego.

Figura II przedstawia szerszą stronę skrzyni *A*.

Podpora rury przyływowej i odpływowej w skrzyni powietrznej powinna mieć najmniej 9·5 centymetrów długości, aby złączenie z oziębialnikiem i z zegarem kontrolującym mogło być uczynione podług przepisu.

Miejsce, w którym skrzynia powietrzna ma być osadzona w rurze łączącej pomiędzy oziębialnikiem przyrządu do pędzenia a zegarem kontrolującym, oznaczyć trzeba ze względu na miejscowe stosunki, w żadnym jednak razie nie powinna być przytwierdzona bezpośrednio do chłodnicy.

Także na to baczyć trzeba, aby rura łącząca od skrzyni powietrznej ku zegarowi kontrolującemu miała spadek albo przynajmniej położenie poziome.

Głębokość skrzyni powietrznej wlicza się w długość największą rury łączącej.

Przez oplombowanie krez zabezpieczyć należy skrzynię powietrzną od wszelkiego działania z zewnątrz.

Figura IV wyobraża płaszczyznę cynkową skrzyni powietrznej, który zrobiony jest z blachy cynkowej odpowiedniej grubości, zewnątrz wypolerowanej, wewnątrz powleczonej białym pokostem, i wszędzie odstaje na 3 centymetry od skrzyni powietrznej.

Ażeby płaszczyznę składający się z dwóch części zamykał się na spójnieniach tak, iżby żadne ciało nie mogło być wprowadzone wewnątrz pomiędzy płaszczyznę a skrzynię powietrzną, jedna powierzchnia płaszczyzny u rury zwierzchniej powinna mieć obramowanie (*K*, Figura IV), 1 centymetr szerokie.

Powłoki płaszczyzny cynkowego, otaczające przyływ i odpływ, muszą mieć około 9 centymetrów długości, brzegi chwytające i średnicę o 6 centymetrów większą niż rura, ażeby pomiędzy niemi a rurą było na 3 centymetry wolne miejsce.

A.

Opłombowanie kurka.

Fig. 1.

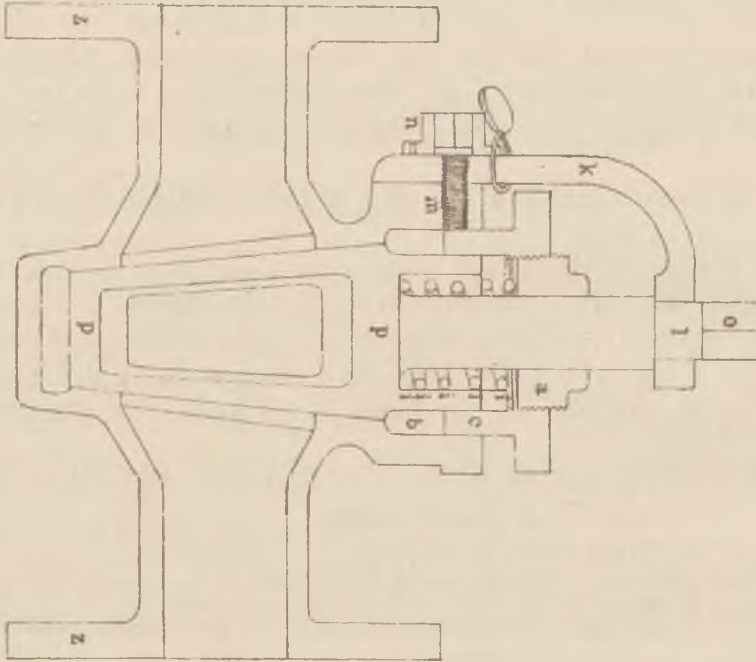
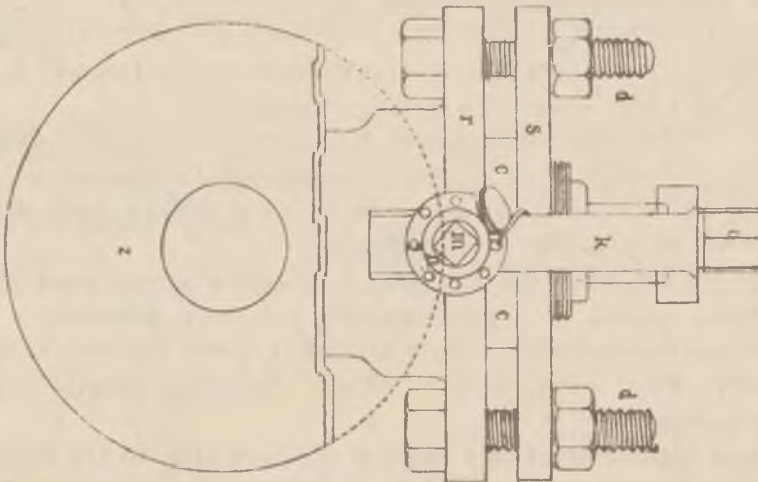
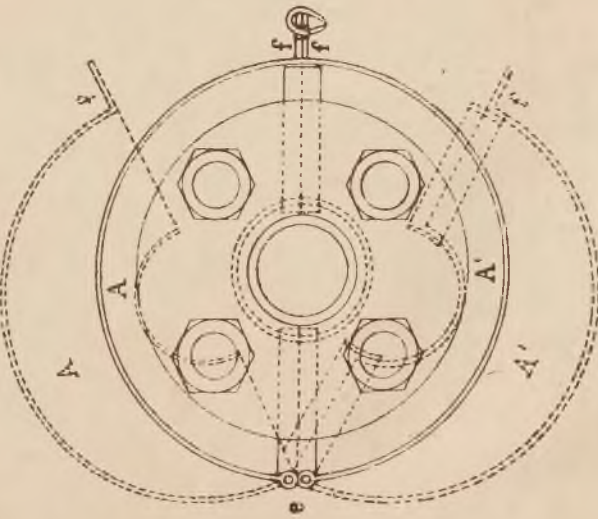

Fig. 2.

Oplombowanie szruby krezowej.

Fig. 1.

Oplombowanie szruby holenderskiej.

Fig. 3.

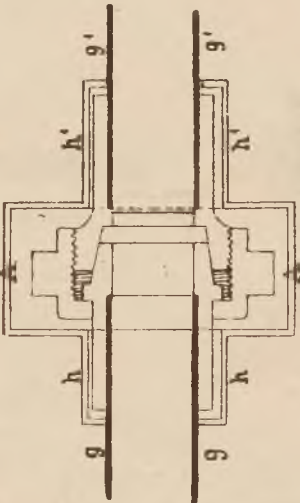

Fig. 4.

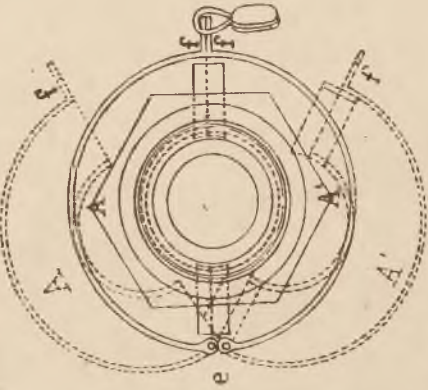

Fig. 2.

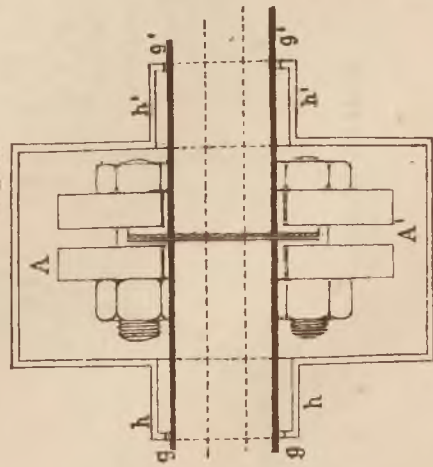

Fig. 6.

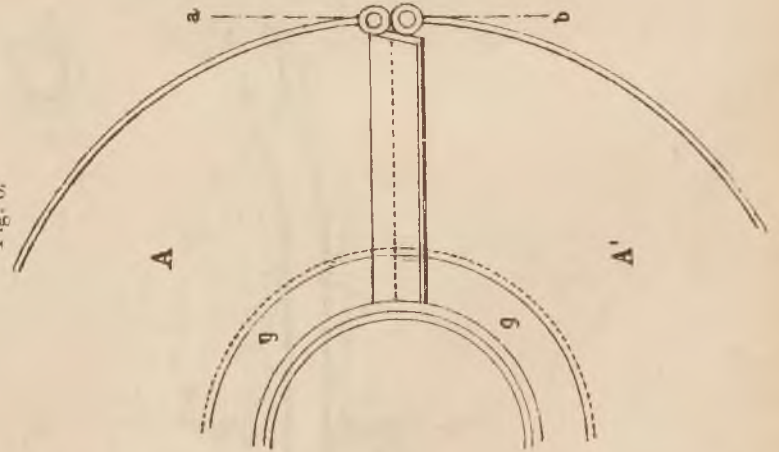
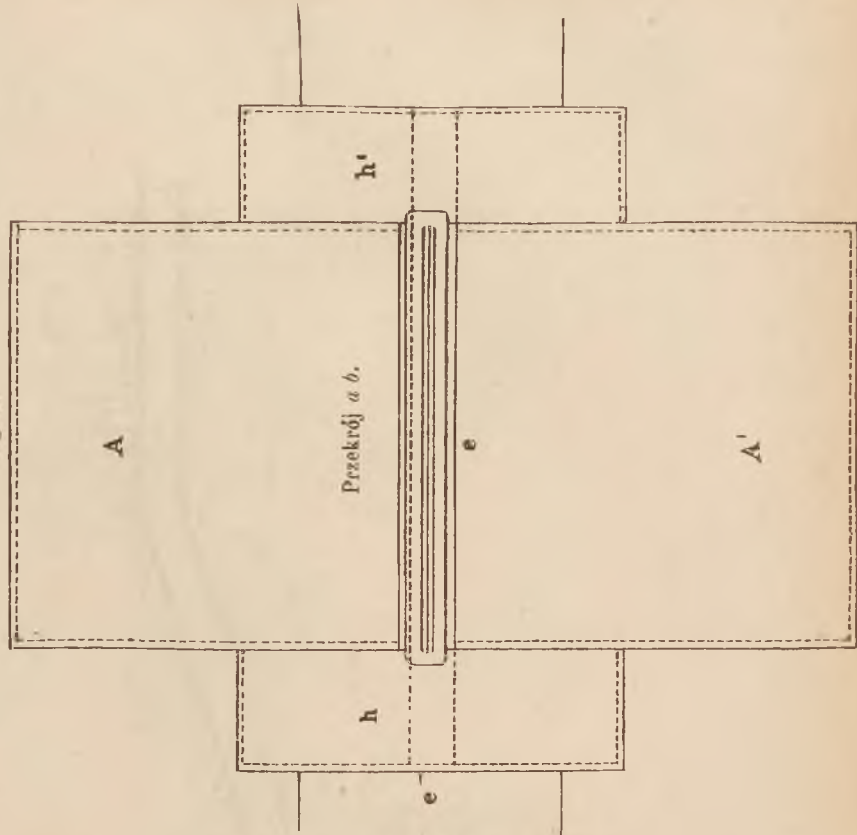

Fig. 5.

C.

Rura zwierzchnia.

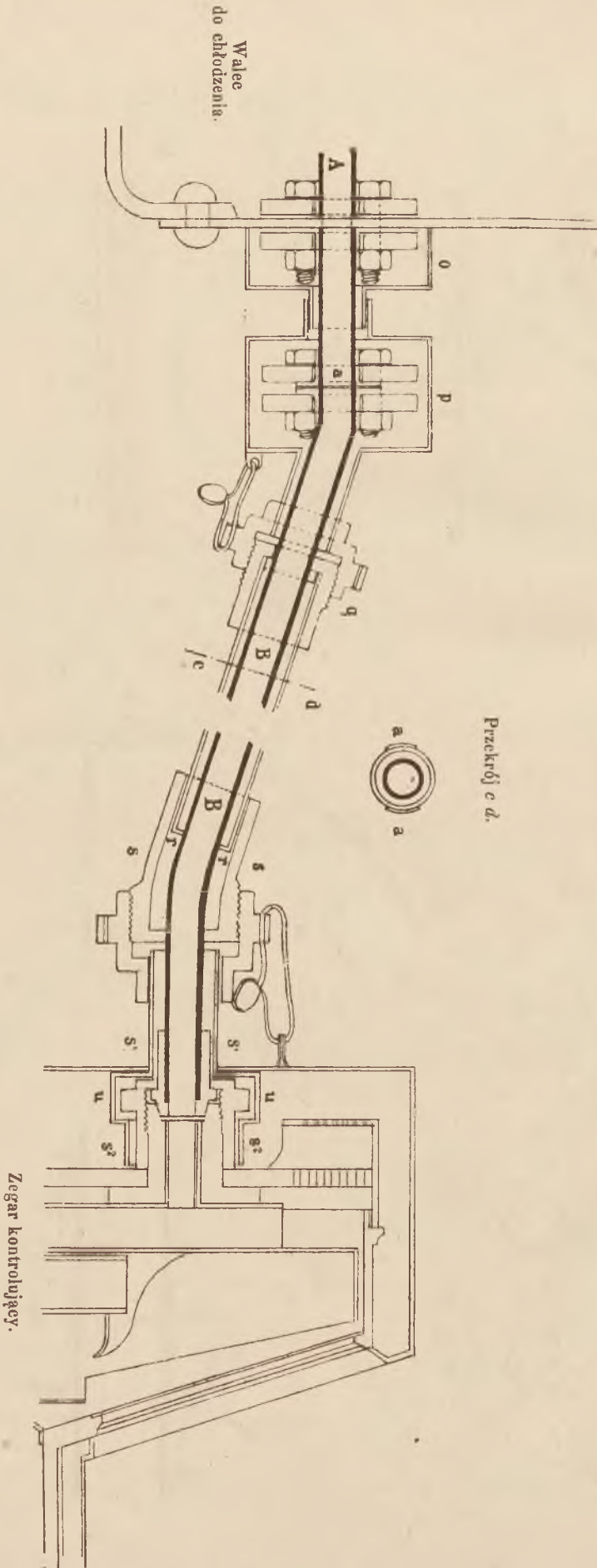
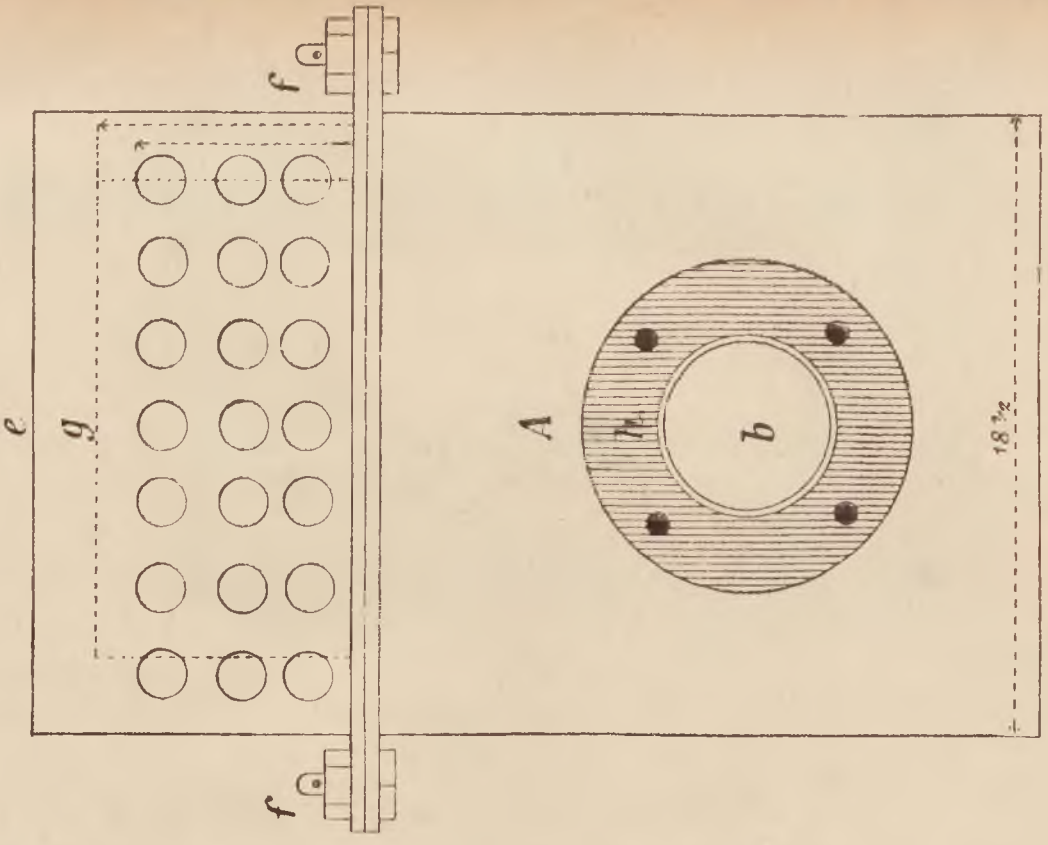

Fig. II.

D.

Fig. I.

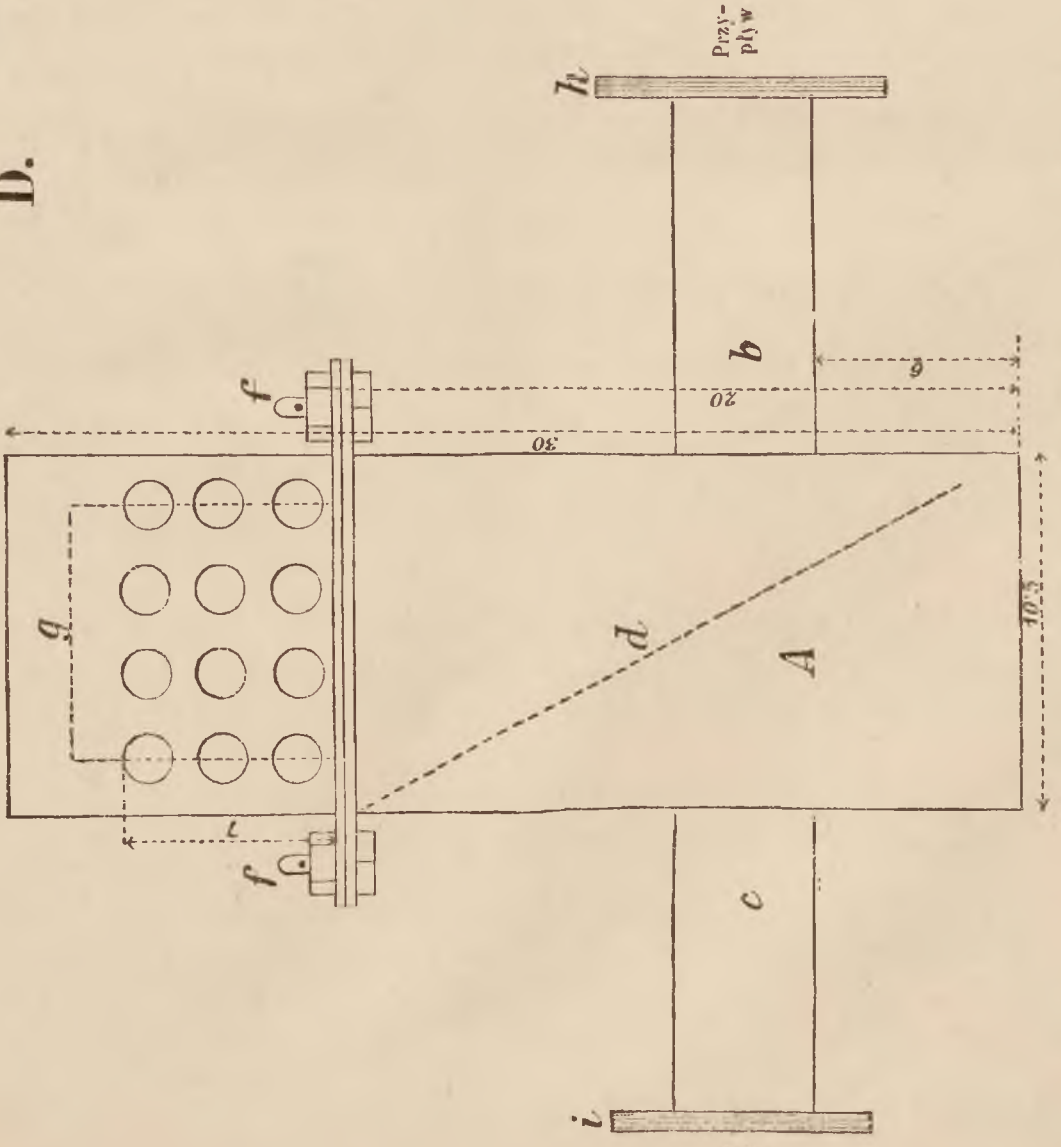

Fig. III.

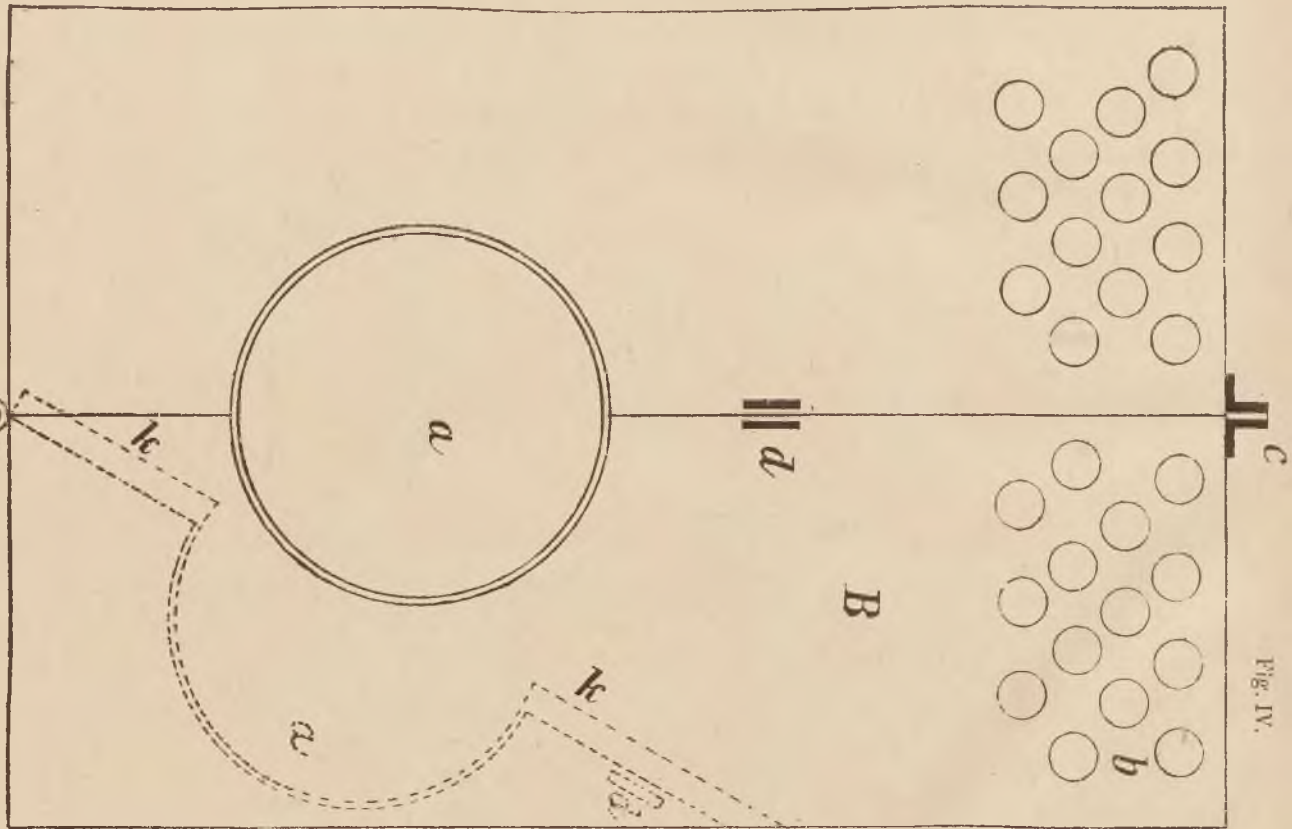
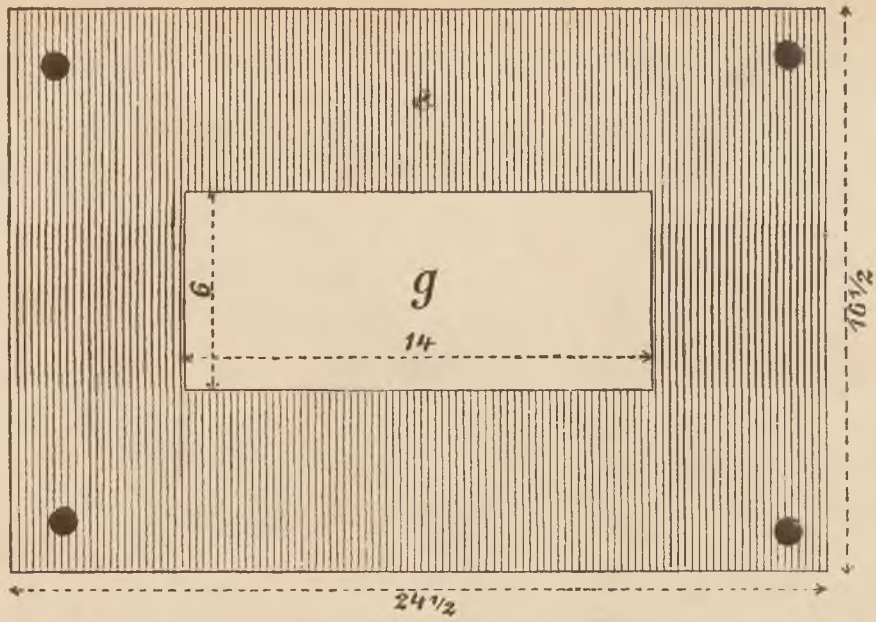

Fig. IV.

